

รายงานโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รหัสโครงการ 4369554

โดย

นางสาวปาริชาติ แซ่เบ้

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

กันยายน พ.ศ. 2566

งบประมาณสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

บทคัดย่อ

ชื่อ : พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ทำวิจัย : นางสาวปาริชาติ แซ่เบ๊
ภาควิชา : การศึกษาและศึกษาทั่วไป
ปีการศึกษา : 2566

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง โรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 186 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบประเมินได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 จำนวน 70 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค วิเคราะห์ข้อคำถามทั้งฉบับ ได้เท่ากับ 0.993 (Conduct item analyses) วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อกับคำถามรวมทั้งฉบับ (Corrected item total correlation) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.708-0.898 จำนวน 70 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สรุปสาระสำคัญสมรรถนะรายด้าน และตัวบ่งชี้ของแต่ละด้านสมรรถนะได้สมรรถนะ 4 สมรรถนะ ตัวบ่งชี้สมรรถนะ 70 ตัวบ่งชี้

ผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะพบว่า สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D = 0.77) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D = 0.73) สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D = 0.74) สมรรถนะด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D = 0.76)

Abstract

Title Development of a Competency Assessment for Teacher Professional Experience Training of Undergraduate Students Bachelor of Education Program, 4 years, Southern region Bunditpatanasilpa Institute

Researcher: Miss Parichat Sae-Bae

Department: Education and General Studies

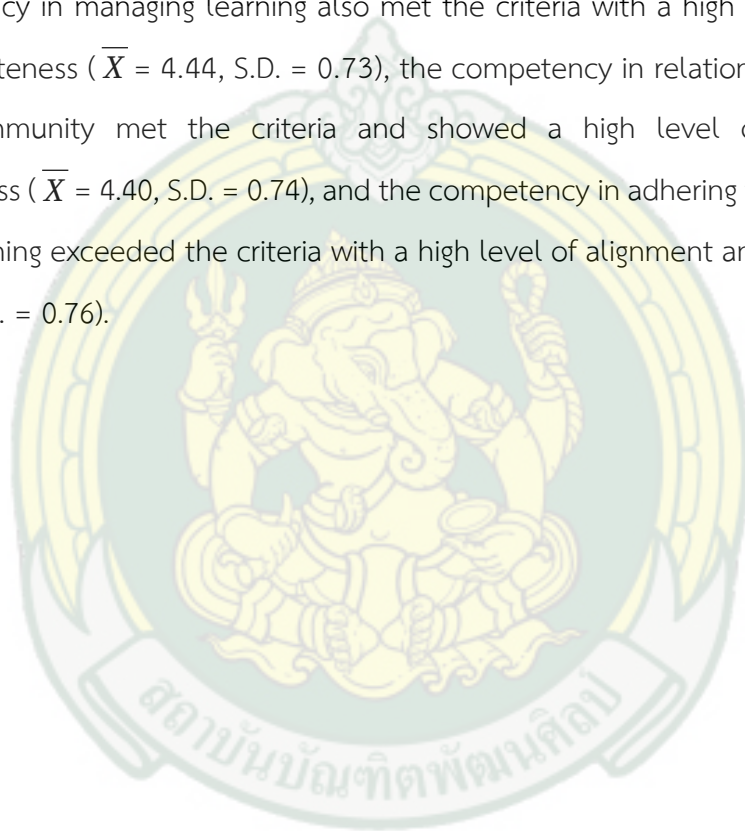
Academic Year: 2023

The objectives of this research are to develop a competency assessment model for teacher professional practice training of undergraduate students in the 4-year Bachelor of Education program in the Southern Region, Bunditpatanasilpa Institute; to analyze the competencies of these students in their teacher professional practice training; and to assess the quality of the competency assessment model in order to evaluate the alignment of the competencies in teacher professional practice. The sample group consists of 186 individuals, including school administrators, professional practice committee members, supervising instructors, mentor teachers at schools where the students are training, 3-year undergraduate students, and 4-year undergraduate students. The sample was selected using stratified random sampling.

The research tool consists of a competency assessment form for the teacher professional practice training of undergraduate students in the 4-year Bachelor of Education program in the Southern Region, Bunditpatanasilpa Institute. It uses a 5-point Likert scale. The content validity of the assessment was verified, yielding an Item Objective Congruence (IOC) score ranging from 0.67 to 1.00 across 70 items. The reliability was determined using Cronbach's alpha coefficient, with an overall score of 0.993 for the entire set of questions. Item analysis was conducted, and the corrected item-total correlation values ranged from 0.708 to 0.898 across the 70 items.

The research findings revealed that the analysis of teacher professional practice competencies for undergraduate students in the 4-year Bachelor of Education program in the Southern Region, Bunditpatanasilpa Institute, identified 4 key competencies with 70 associated indicators.

The evaluation of the alignment of teacher professional practice competencies for undergraduate students in the 4-year Bachelor of Education program in the Southern Region, Bunditpatanasilpa Institute, by school administrators, professional practice committee members, supervising instructors, mentor teachers, 3-year undergraduate students, and 4-year undergraduate students indicated that the overall assessment met the criteria and was rated at a high level of appropriateness ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.76). When considering each competency, the results showed that the competency in assisting teachers met the criteria with a high level of alignment and appropriateness ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.77), the competency in managing learning also met the criteria with a high level of alignment and appropriateness ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.73), the competency in relationships with parents and the community met the criteria and showed a high level of alignment and appropriateness ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.74), and the competency in adhering to the professional ethics of teaching exceeded the criteria with a high level of alignment and appropriateness ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.76).

ประกาศคุณูปการ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้กรุณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าภาควิชา นักศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง ผู้บริหารสถานศึกษา ครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา ในการตอบแบบประเมินเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ตลอดจนเพื่อนร่วมงานที่ได้แนะนำและส่งเสริมกำลังใจด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้องและสมาชิกในครอบครัวทุกท่านที่สนับสนุนและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่มีส่วนช่วยเหลืออีกหลายท่านซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทดแทนแด่บิดา มารดา ครูอาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปาริชาติ แซ่เบ๊

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1. หลักการและเหตุผล.....	1
2. วัตถุประสงค์.....	5
3. ขอบเขตการวิจัย.....	5
3.1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
3.2 ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	6
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	8
4. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
5. กรอบการวิจัย.....	10
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
1. มาตรฐานวิชาชีพครู.....	11
1.1 แนวคิดมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพครู.....	11
1.2 สมรรถนะ.....	12
1.3 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู.....	13
2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน	13
2.1 ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์.....	13
2.2 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา	14
2.3 มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ.....	16
2.4 องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ).....	17
2.5 ขอบข่ายของการฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา.....	20
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ และการประเมินสมรรถนะ.....	22
3.1 ความหมายสมรรถนะ (Competency).....	22
3.2 องค์ประกอบของสมรรถนะ.....	24

3.3 ประเภทของสมรรถนะ	25
4. การพัฒนาเครื่องมือการประเมินสมรรถนะ	26
4.1 ความหมายของการประเมินสมรรถนะ	26
4.2 แนวคิดการออกแบบการวัดของแบบประเมิน	28
4.3 วิธีการและขั้นตอนประเมินสมรรถนะ	29
5. การพัฒนาเครื่องมือแบบประเมินสมรรถนะ	34
5.1 แนวคิดและขั้นตอนการพัฒนาแบบประเมิน	34
5.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน	36
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
3 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 วิธีการดำเนินการวิจัย	43
5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	53
6. เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินที่ได้จากการกำหนดโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	54
บทที่ 4 ผลการวิจัย	58
1. สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58
2. ผลการวิจัย	58
2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	58
2.2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	59
2.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	72

บทที่ 5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
1. บทย่อ.....	81
1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	81
1.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	81
1.3 เครื่องมือวิจัย	83
2. สรุปผล	83
3. อภิปรายผล	84
4. ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก ก.....	92
ภาคผนวก ข.....	106
ภาคผนวก ค.....	114
ประวัติย่อผู้วิจัย	120

สารบัญตาราง

ตาราง 1 สมรรถนะรายด้าน และตัวชี้วัดสมรรถนะจากการประชุมกลุ่มย่อย	46
ตาราง 2 เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินที่ได้จากการกำหนดโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	54
ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน.....	59
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	59
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	72
ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมิน (IOC) การประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	93
ตาราง 7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) และเชื่อมั่นของแบบประเมินรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation)	100

สารบัญภาพ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	10
-------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสำคัญ และความจำเป็นต่อสังคมไทยได้เข้าสู่ประชาคม อาเซียน ในปี 2558 และจากสภาพสังคมที่ เปลี่ยนแปลงไปคุณภาพของผู้เรียนที่สะท้อนจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนต่ำลงผลักดัน ให้ครูต้องมีสมรรถนะสูงขึ้น (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2556 : 70) สอดคล้องกับคำกล่าว ของ วิจารย์ พานิช (2555 : 15) ที่ได้เสนอแนะว่า การศึกษา ยุคใหม่ที่มีคุณภาพผู้เรียนต้องเปลี่ยนบทบาทการ เรียนรู้ บทบาทและหน้าที่ของครูก็ต้อง เปลี่ยนไป

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการ จัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ระดับปริญญาตรีตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปัจจุบัน โดยจัดการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตร บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ในสังกัดคณะศิลปศึกษา ผลิตบัณฑิตที่เป็นศิลปิน ครูศิลปะ นักวิชาการทาง ศิลปะ และวัฒนธรรม ซึ่งมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในวิชาชีพอย่างแท้จริง สามารถรองรับงาน ด้านอนุรักษ์ พัฒนา สร้างสรรค์ สืบทอด และเผยแพร่มรดกศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงคงอยู่ ตลอดไป ทั้งนี้ การจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช ในฐานะ ห้องเรียนเครือข่ายของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ใช้หลักสูตรของคณะศิลปศึกษา เป็นกรอบแนวทางในการจัดการเรียนการสอน โดยคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้จัดทำ หลักสูตรขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนั้นได้ดำเนินการตามนโยบายด้านการจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และ ธรรมชาติวิชาของแต่ละสาขาวิชา เป็นกรอบแนวทางการจัดทำหลักสูตร หลักสูตรฉบับนี้เป็นหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562 ซึ่งปรับปรุงพัฒนามาจากหลักสูตร พ.ศ. 2558 เพื่อให้มีความเหมาะสมและ ทันสมัยขึ้น ได้เสริมสร้างความเป็นอัตลักษณ์ของวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราชได้ ทั้งนี้เพื่อเพิ่ม ความเป็นอัตลักษณ์ให้ชัดยิ่งขึ้น หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังนี้

1. ผลิตครูศิลปะที่มีความรู้ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ดนตรี และคีตศิลป์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพครู
2. พัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับ
3. เป็นแหล่งองค์ความรู้และให้บริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์สู่ สังคม
4. เพื่ออนุรักษ์สืบทอดสร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

การผลิตครูตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562) ผู้เรียนจะต้องมีการปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด เพื่อผู้เรียนจะได้นำความรู้ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ดนตรี และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพครู ซึ่งบรรจุอยู่ในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 โดยมีการวัดผล ประเมินผลตามสมรรถนะที่คุรุสภากำหนด

รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กำหนดให้ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังนี้

1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน
2. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ และสมรรถนะประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพครู
 - 1.1 สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา
 - 1) การปฏิบัติหน้าที่ครู
 - 2) การจัดการเรียนรู้
 - 3) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

1.2 สมรรถนะ

1.2.1 การปฏิบัติหน้าที่ครู

- (1) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู
- (2) ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

- (3) สร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม

นวัตกรรม

(4) พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มรคุณธรรมจริยธรรม และเป็นพลเมืองที่ดี

1.2.2 การจัดการเรียนรู้

- (1) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมหลักสูตรสถานศึกษา

(2) การจัดทำแผนการสอนและจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด และความสนใจ ให้มีปัญญา รู้คิด มีความเป็นนวัตกรรม และมีความสุขในการเรียน

(3) ดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ

(4) วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

(5) ทำงานเป็นทีมอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ

(6) สื่อ และการวัดการประเมินผลการเรียนรู้

(7) การบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอน

(8) การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

1.2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

(1) ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนา และแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

(2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน

(3) ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม

(4) ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

2.1 สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

- จรรยาบรรณของวิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา

2.2 สมรรถนะ

- ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

และจากการจัดทำกรอบและทิศทาง การวิจัยทางการศึกษาของประเทศ (พ.ศ. 2555 – 2558) ในประเด็นการปฏิรูปครู ด้านปฏิรูประบบ การผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ ว่า มุมมองหนึ่งของการผลิตครูให้ได้คุณภาพ

มาตรฐาน คือ การให้ความสำคัญกับสมรรถนะ ทางวิชาชีพครู หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต และพัฒนาครูจึงจำเป็นต้องกำหนดและพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพครูให้เหมาะสมกับยุคสมัยและ ให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ เพื่อผลิตครูให้ มีสมรรถนะวิชาชีพตรงตามที่กำหนด (สทศ, 2556 : 72)

จึงต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตครูที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ และยังต้องเปลี่ยนการประเมิน เพื่อให้ได้สารสนเทศที่จะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อแก้ปัญหา ปรับปรุง และพัฒนากระบวนการผลิตครู ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ NCATE (NCATE, 2002 cited in Johnston et al., 2011) ต้องการให้การผลิตครู มีการพัฒนาการประเมินที่เหมาะสม โดยประกอบด้วยการเตรียมเอกสารการประเมินและเตรียมการวัด ให้กับนักศึกษาที่ปฏิบัติการสอน เครื่องมือการประเมินที่มีประสิทธิภาพจะทำให้ได้สารสนเทศที่ครอบคลุม น่าเชื่อถือ เป็นสิ่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญที่ใช้เพื่อการประเมินให้ได้สารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ ศิริเดช สุขีวะ (2546 : 52) ที่กล่าวว่าคุณภาพของผลการวัดขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องมือวัด และวิธีการวัด ดังนั้น การประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกันระหว่างมาตรฐานวิชาชีพครู กรอบ มาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) และสภาพของ สังคมที่เปลี่ยนไป แบบประเมินที่ใช้สำหรับประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเดิมยังไม่สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดและเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งผู้ประเมินต้องเป็นผู้ตัดสินคุณค่า ด้วยตนเอง มีผลทำให้ผลการประเมินไม่ได้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ขาดสารสนเทศเพื่อการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพ และได้มีการปรับคำอธิบายรายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของคุรุสภา เนื่องจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 5 ปี (พ.ศ. 2558) เป็น หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) จึงส่งผลให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์และสมรรถนะที่เปลี่ยนไป แบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจึงต้องมีการวิเคราะห์สมรรถนะใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับปัจจุบัน

จากสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นข้อรายการที่นำมาใช้เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดคุณสมบัติ ที่จะนำสารสนเทศเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้เรียนที่ได้จากการประเมินที่มีความน่าเชื่อถือ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องได้นำมาใช้ในการทบทวนปรับปรุง และพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเป็นประโยชน์อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพ มีความรู้ และทักษะทางด้านสาขาตามความต้องการของสังคมต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. เพื่อประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากรในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ปีการศึกษา 2566 ทั้งสิ้น จำนวน 356 คน ประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษา

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 4	คน
------------------------------	---------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 4	คน
-----------------------	---------	----

คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 18	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 20	คน
-----------------------	----------	----

อาจารย์นิเทศ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 22	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 26	คน
-----------------------	----------	----

ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 52	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 63	คน
-----------------------	----------	----

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 23	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 41	คน
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4		

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 29	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 54	คน
-----------------------	----------	----

กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ปีการศึกษา 2566 เปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, Vol.30, หน้า 607-610) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน และเลือกใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษา

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 2	คน
------------------------------	---------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 2	คน
-----------------------	---------	----

คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 9	คน
------------------------------	---------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 10	คน
-----------------------	----------	----

อาจารย์นิเทศ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 12	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 13	คน
-----------------------	----------	----

ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 27	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 33	คน
-----------------------	----------	----

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 12	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 22	คน
-----------------------	----------	----

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 15	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 29	คน
-----------------------	----------	----

3.2 ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษา

ศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- 1) การสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิชาชีพครู จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิชาชีพครู โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ประเด็นการพัฒนาแบบประเมิน คือ

- สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ความสอดคล้องของสมรรถนะของผู้เรียนกับการบรรลุตามวัตถุประสงค์ และกระบวนการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของหลักสูตรฯ

การสังเคราะห์เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิชาชีพครู สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ และสมรรถนะประกอบด้วย

การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพครู

1. สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

- 1) การปฏิบัติหน้าที่ครู
- 2) การจัดการเรียนรู้
- 3) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

2. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

- 2) ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง จำนวน 12 คน เพื่อร่วมกันพิจารณาสมรรถนะวิชาชีพครู
- 3) สรุปผลการประชุมย่อย (Focus Group) วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
- 4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- 5) นำแบบประเมินไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีความคล้ายคลึงกัน ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 30 คน

เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค และวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อกับคำถามรวมทั้งฉบับ (Corrected item total correlation) ถ้าเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมาใหม่มีความเชื่อมั่น เท่ากับ หรือมากกว่า .70 แสดงว่าเครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอที่จะนำไปใช้ (Burns and Grove ,2005)

6) สร้างเครื่องมือที่ผ่านการหาคุณภาพฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง **ขั้นตอนที่ 2** ประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญา

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะ (Competency Assessment) หมายถึง กระบวนการ พัฒนาการประเมิน พฤติกรรมด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ที่ แสดงออกในตัวบุคคลในศาสตร์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้แก่การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

สมรรถนะที่คาดหวังเป็นไปตามที่คาดหวังหรือมีความแตกต่างกันมาก น้อยเพียงใด โดย พัฒนาการประเมินสมรรถนะตามลักษณะ ดังนี้

- 1) มีวัตถุประสงค์ในการประเมินอย่างชัดเจน (Objective)
- 2) เป็นกระบวนการที่สามารถวัดประเมินได้ (Measurable)

3) เครื่องมือมีความเที่ยง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability)

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ บรรจุอยู่ในรายวิชา 300-21010 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 รายวิชานี้มีจุดประสงค์ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม โดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สังเกตพฤติกรรมการสอนและคุณลักษณะของครูที่ดี
2. สังเกตความแตกต่างของพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย
3. ศึกษาการบริหารงานในสถานศึกษา ตลอดจนอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
4. ฝึกการเป็นผู้ช่วยครู
5. ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ทดลองสอนวิชาเฉพาะในสถานการณ์จริง
7. ฝึกวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ

8. จัดกิจกรรมสัมมนาวิชาการและวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้ทันต่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ

สมรรถนะของนักศึกษา

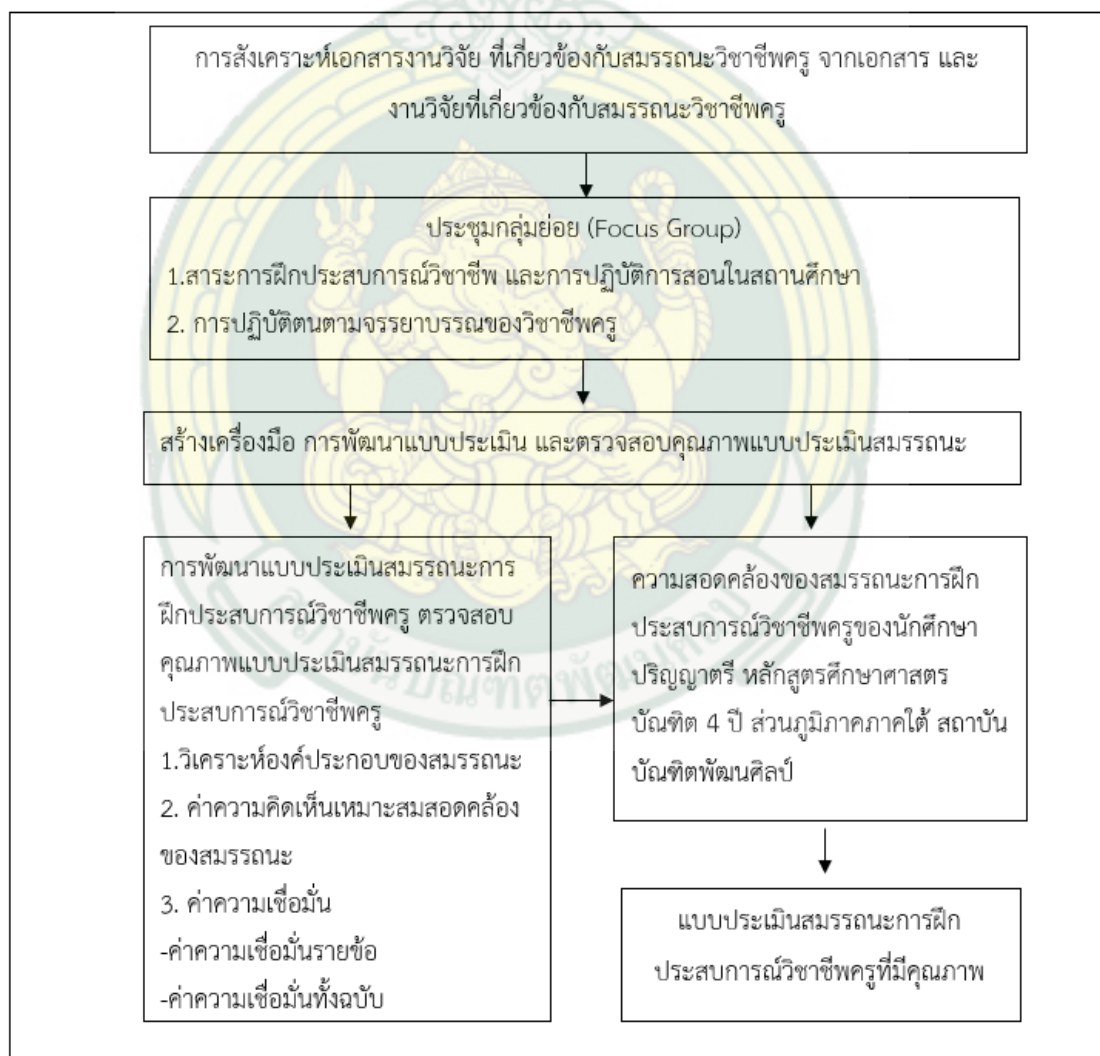
1. สามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยสอน และเป็นผู้สอนร่วมในสถานศึกษาโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง การเรียนการสอนที่ผลิตครูศิลปะที่มีความรู้ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ดนตรี และคีตศิลป์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพครู พัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับ เป็นแหล่งองค์ความรู้และให้บริการทางวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์สู่สังคม เพื่ออนุรักษ์สืบทอดสร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ผู้เรียนจะต้องมีการปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการครูสภากำหนด เพื่อผู้เรียนจะได้นำความรู้ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์ดนตรี และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพครู ซึ่งบรรจุอยู่ในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1

ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช และ วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. กรอบการวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยเชิงพรรณนา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์นิเทศ นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 ภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และผู้บริหารสถานศึกษา/ครูพี่เลี้ยง โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาสถิติ (Descriptive Statistics)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหลักการ แนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. มาตรฐานวิชาชีพครู
2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ และการประเมินสมรรถนะ
4. การพัฒนาเครื่องมือการประเมินสมรรถนะ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานวิชาชีพครู

1.1 แนวคิดมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพครู

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ผู้เรียนต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังนี้

1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน
2. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ และสมรรถนะประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพครู

1.1 สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

- 1) การปฏิบัติหน้าที่ครู
- 2) การจัดการเรียนรู้
- 3) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

1.2 สมรรถนะ

1.2.1 การปฏิบัติหน้าที่ครู

- (1) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู
- (2) ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (3) สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม
- (4) พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นพลเมืองที่ดี

1.2.2 การจัดการเรียนรู้

- (1) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมหลักสูตรสถานศึกษา
- (2) การจัดทำแผนการสอนและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด และความสนใจ ให้มีปัญญารู้คิด มีความเป็นนวัตกรรม และมีความสุขในการเรียน
- (3) ดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ
- (4) วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
- (5) ทำงานเป็นทีมอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ
- (6) สื่อ และการวัดการประเมินผลการเรียนรู้
- (7) การบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอน
- (8) การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

1.2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

- (1) ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนา และแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- (2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน
- (3) ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม
- (4) ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.3 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

1.3.1 สารการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

- จรรยาบรรณของวิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา

1.3.2 สมรรถนะ

- ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

ซึ่งจะเห็นได้ว่าการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นการสร้างให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ และตรวจสอบแบบประเมินมีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน

2.1 ปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์

ปรัชญา

ครูดี ครูเก่ง ที่เรื่องปัญญา ความเป็นเลิศด้านศิลปะ ตามเอกลักษณ์วิถีสว่างหน้าและภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ

1. ผลิตครูและพัฒนารับรู้การเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ ที่มีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพครู
2. วิจัยสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ และพัฒนารับรู้การเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์
3. เป็นแหล่งเรียนรู้และบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สังคม
4. ทำนุบำรุง สืบสาน และสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์
5. บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์ (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา)

เพื่อผลิตบัณฑิตครูที่มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

- 1) มีความรู้ ทักษะ และเชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ สามารถคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์งานศิลป์
- 2) เป็นครูนาฏศิลป์ ที่สามารถถ่ายทอดและประยุกต์ความรู้ ความเป็นเลิศในศาสตร์ด้านนาฏศิลป์

3) สร้างสรรค์นวัตกรรม และหรืองานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และบูรณาการความรู้
ใน
ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

4) พัฒนาตนเองให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีความพร้อมในการร่วมมือ
ทางวิชาการกับองค์กรทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

5) มีความสามารถในการสื่อสาร การคิดแก้ปัญหา และใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม
และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

วัตถุประสงค์ (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา)

เพื่อผลิตบัณฑิตครูที่มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1) มีความรู้ ทักษะ และเชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ สามารถคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์งาน
ศิลป์

2) เป็นครูนาฏศิลป์ ที่สามารถถ่ายทอดและประยุกต์ความรู้ มีความเป็นเลิศในศาสตร์ด้าน
นาฏศิลป์

3) สร้างสรรค์นวัตกรรม และหรืองานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และบูรณาการความรู้
ใน
ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

4) พัฒนาตนเองให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีความพร้อมในการร่วมมือ
ทางวิชาการกับองค์กรทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

5) มีความสามารถในการสื่อสาร การคิดแก้ปัญหา และใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม
และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2.2 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน

ตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์
วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้
นักศึกษาต้องผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คุรุสภากำหนดใน 2 มาตรฐาน
ดังนี้

1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน ซึ่งหลักสูตรกำหนดให้ศึกษาในรายวิชา 300 -
21010 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2

2. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งหลักสูตรกำหนดให้ศึกษาในรายวิชา 300 - 21011 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2

คำอธิบายรายวิชา

300-21010 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1

6 (0-45-0)

(Internship 1)

ฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน โดยบูรณาการความรู้วิชาเฉพาะกับวิชาชีพครู กำหนดให้มีการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู และคุณลักษณะของครูที่ดี สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละช่วงวัย และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในแต่ละรายวิชา การบริหารงานในสถานศึกษา ตลอดจนอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนรายวิชาเฉพาะ ฝึกการเป็นผู้ช่วยครู ทดลองสอนวิชาเฉพาะในสถานการณ์จริง ฝึกการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ จัดการสัมมนาวิชาการ และวิชาชีพ หมายเหตุ ทั้งนี้ให้จัดประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียนร่วมกับรายวิชาอื่นทุกชั้นปีอย่างต่อเนื่อง จุดประสงค์รายวิชา

รายวิชานี้มีจุดประสงค์ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม โดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สังเกตพฤติกรรมการสอนและคุณลักษณะของครูที่ดี
2. สังเกตความแตกต่างของพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วงวัย
3. ศึกษาการบริหารงานในสถานศึกษา ตลอดจนอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
4. ฝึกการเป็นผู้ช่วยครู
5. ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ทดลองสอนวิชาเฉพาะในสถานการณ์จริง
7. ฝึกวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ

รายบุคคลอย่างเป็นระบบ

8. จัดกิจกรรมสัมมนาวิชาการและวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้ทันต่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ

สมรรถนะของนักศึกษา

1. สามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยสอน และเป็นผู้สอนร่วมในสถานศึกษาโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3 มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ

ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังนี้

1. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน
2. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ และสมรรถนะประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพครู

- 1.1 สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

- 1) การปฏิบัติหน้าที่ครู
- 2) การจัดการเรียนรู้
- 3) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

- 1.2 สมรรถนะ

- 1.2.1 การปฏิบัติหน้าที่ครู

- (1) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู
- (2) ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (3) สร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม
- (4) พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม

จริยธรรม และเป็นพลเมืองที่ดี

- 1.2.2 การจัดการเรียนรู้

- (1) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมหลักสูตรสถานศึกษา
- (2) การจัดทำแผนการสอนและจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนา

ผู้เรียนตามความถนัด และความสนใจ ให้มีปัญญารู้คิด มีความเป็นนวัตกรรม และมีความสุขในการเรียน

- (3) ดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล

อย่างเป็นระบบ

- (4) วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ให้เกิดประโยชน์ต่อ

การเรียนรู้ของผู้เรียน

- (5) ทำงานเป็นทีมอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ

- (6) สื่อ และการวัดการประเมินผลการเรียนรู้

- (7) การบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอน

(8) การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

1.2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

(1) ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนา และแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

(2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน

(3) ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม

(4) ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

2.1 สารการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

- จรรยาบรรณของวิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา

2.2 สมรรถนะ

- ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู คุรุสภา (2562 ,12-14)

2.4 องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ)

การจัดประสบการณ์ภาคสนามให้กับนักศึกษา

โดยให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตลอดหลักสูตร ดังนี้

1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-3 เป็นการนำความรู้ภาคทฤษฎีสู่การปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษารับทราบหน้าที่ รู้จักพัฒนาผู้เรียน มีจิตวิญญาณความเป็นครู ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง โดยการศึกษา สังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน การสร้างแรงบันดาลใจ การพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ การจัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 โดยนักศึกษาจะต้องฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน ร่วมกับการเป็นผู้ช่วยครูในสถานศึกษา และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ฝึกปฏิบัติประสบการณ์วิชาชีพเต็ม รวมเป็นระยะเวลา 2 ภาคการศึกษา ให้นักศึกษาปฏิบัติการเป็นผู้ช่วยครู และปฏิบัติการสอนสาขาวิชาเอกในสถานศึกษา ดังนี้

1) หลักเกณฑ์การประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 (หลักสูตร 4 ปี)

1. มีชั่วโมงการฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน

1.1 สังเกตการณ์ในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 6 คาบ และงาน

อื่นๆ ในหน้าที่ครู จำนวน 8-9 สัปดาห์

1.2 ปฏิบัติการเป็นผู้ช่วยสอนสัปดาห์ละ 8-10 ชั่วโมง (ใช้ตารางคาบสอนของครูประจำการ) ทั้งนี้ให้รวมการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ ชมรม และ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ จำนวน 1 ชั่วโมง

1.3 ปฏิบัติงานอื่นสัปดาห์ละ 16-20 ชั่วโมง รวมแล้วไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมงต่อภาคเรียน

- 2 มีการรายงานผลเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล
- 3 เป็นผู้ร่วมจัดโครงการที่มุ่งพัฒนาการเผยแพร่ออกสู่ชุมชน
- 4 มีการประเมินสมรรถนะและรายงานผลการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาแยกตามระดับชั้นปี
- 5 มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติการสอนของนิสิตนักศึกษา อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

2) หลักเกณฑ์การประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 (หลักสูตร 4 ปี)

1. มีชั่วโมงการฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

1.1 ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า 540 ชั่วโมง ทำการสอนสัปดาห์ละ 8-10 ชั่วโมง ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน ทั้งนี้ให้รวมการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ ชมรม และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ จำนวน 1 ชั่วโมง

1.2 ปฏิบัติงานอื่นสัปดาห์ละ 16-20 ชั่วโมง รวมแล้วไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมงต่อภาคเรียน

2. มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล
3. มีการจัดโครงการที่มุ่งพัฒนาการเผยแพร่ออกสู่ชุมชน
4. มีการประเมินสมรรถนะและรายงานผลการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาแยกตามระดับชั้นปี
5. มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การปฏิบัติการสอนของนิสิตนักศึกษา อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

โดยการปฏิบัติหน้าที่ครู ได้แก่ มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็น พลเมืองที่เข้มแข็ง ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล สร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลการ

เรียนรู้ บูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญา รู้คิด และมีความเป็นนวัตกร ดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผล การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุข ในการเรียน โดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียน วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ได้แก่ ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐาน ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

1 มีค่านิยมและคุณลักษณะความเป็นครู มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และประพฤติตนอยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2 มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู รวมทั้งพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บังเกิดผลต่อการศึกษาและผู้เรียน

3 มีสมรรถนะประจำสายงานและสมรรถนะเฉพาะของวิชาเอก ได้แก่

1) ติดตามการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก มีความรู้เท่าทันสังคม และสามารถนำแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ผู้เรียน

2) ประยุกต์ใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

3) บูรณาการความรู้ เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดการเรียนรู้

4) ใช้ความรู้การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

5) สามารถใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

6) ออกแบบ และดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

ช่วงเวลา

1 การฝึกปฏิบัติระหว่างเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 กำหนดให้บูรณาการกับรายวิชา กลุ่มวิชาชีพครู โดยกำหนดกิจกรรมในลักษณะของการศึกษา สังเกตตามเนื้อหาที่กำหนดในคำอธิบายรายวิชา

2 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเต็มเวลาในสาขาวิชาเอกของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 โดยนักศึกษาจะต้องฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน ร่วมกับการเป็นผู้ช่วยครูในสถานศึกษา และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ฝึกปฏิบัติประสบการณ์วิชาชีพเต็ม รวมเป็นระยะเวลา 2 ภาคการศึกษา การจัดเวลาและตารางสอน

การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเต็มเวลาในสาขาวิชาเอกของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 โดยนักศึกษาจะต้องฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน ร่วมกับการเป็นผู้ช่วยครูในสถานศึกษา และชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ให้นักศึกษาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเต็มเวลา และรับผิดชอบภาระงานเสมือนครูประจำการตามที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงของสถานศึกษา

การเตรียมการ

1 นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติตามประกาศวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่องข้อกำหนดสำหรับนักศึกษาที่จะออกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (ตามเอกสารอ้างอิง ข้อที่ 4)

2 นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมการปฐมนิเทศนักศึกษา ก่อนออกฝึกปฏิบัติการสอน

3 กำหนดให้มีอาจารย์นิเทศภาคการศึกษาและศึกษาทั่วไป อาจารย์นิเทศภาควิชาเฉพาะ ครูพี่เลี้ยง รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษา ทำหน้าที่นิเทศการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา

4 นักศึกษาต้องเข้าร่วมการสัมมนากลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ระหว่างการปฏิบัติการสอน

5 การจัดเตรียมการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลแก่นักศึกษา โดยอาจารย์นิเทศทั่วไป อาจารย์นิเทศวิชาเฉพาะ ครูพี่เลี้ยง รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษา

6 นักศึกษาต้องเข้าร่วมการสัมมนาหลังฝึกปฏิบัติการสอน

2.5 ขอบข่ายของการฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

การฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 และ 2 เป็นงานภาคปฏิบัติของนักศึกษาที่จำเป็นต้องฝึกและปฏิบัติ ตลอดจนต้องศึกษาหาความรู้หลายด้าน ดังนั้นให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาทุกคน ปฏิบัติงานในขอบข่าย ดังต่อไปนี้

1. งานด้านวิชาการ

1.1 งานด้านการจัดการเรียนการสอน

1) ศึกษาหลักสูตร/ สาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้การจัดประสบการณ์ คู่มือครู แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ เพื่อให้ทราบแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน

2) วางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์ระยะยาว และทำแผนการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการจัดการประสบการณ์ ส่งอาจารย์พี่เลี้ยงล่วงหน้าก่อนสอน 1 สัปดาห์ โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) สังเกตการณ์ในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 6 คาบ และงานอื่นๆ ในหน้าที่ครู จำนวน 8-9 สัปดาห์ เพื่อศึกษาวิธีการและกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเอง

4) ปฏิบัติการเป็นผู้ช่วยสอนสัปดาห์ละ 8-10 ชั่วโมง (ใช้ตารางคาบสอนของครูประจำการ) ทั้งนี้ให้รวมการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ ชมรม และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ จำนวน 1 ชั่วโมง

5) ปฏิบัติงานอื่นสัปดาห์ละ 16-20 ชั่วโมง รวมแล้วไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมงต่อภาคเรียน

6) จัดทำ จัดทำและพัฒนาสื่อการเรียน เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

7) วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย

1.2 การรายงานการพัฒนาผู้เรียนสู่เค้าโครงวิสัยคนละ 1 เรื่อง

1.3 งานด้านบรรยากาศในชั้นเรียนและสถานศึกษา

1.3.1 จัดตกแต่งห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้

1.3.2 จัดมุมวิชาต่างๆ หรือมุมประสบการณ์ต่าง ๆ และป้ายนิเทศ

2. งานด้านปกครอง

การเรียนการสอนนั้นเกี่ยวข้องกับการปกครองตลอด และจะเกิดผลสัมฤทธิ์หรือไม่ขึ้นอยู่กับ การปกครองชั้นเรียนอย่างเหมาะสม ซึ่งงานการปกครองชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้แก่

2.1 หน้าที่การปกครองนักเรียนในขณะที่ทำการสอน รวมทั้งการฝึกอบรมนักเรียนควบคู่กับการเรียนการสอน

2.2 หน้าที่ในการอบรมสั่งสอนนักเรียนตามโอกาสต่างๆ เช่น การอบรมนักเรียนหน้าแถวในตอนเช้าหรือวันสุดสัปดาห์ ฯลฯ

2.3 ช่วยสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา

2.4 ให้ความร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียนในบางโอกาส เมื่อต้องการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน

3. งานด้านธุรการ

งานด้านธุรการในสถานศึกษาเป็นงานที่จำเป็นอย่างหนึ่ง ซึ่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรฝึกปฏิบัติไว้เมื่อออกไปเป็นครูจะสามารถทำงานด้านธุรการได้อย่างราบรื่นงานที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีดังนี้

- 3.1 ทำบัญชีเรียกชื่อนักเรียน
- 3.2 ทำระเบียบต่าง ๆ
- 3.3 ทำสมุดประจำตัวนักเรียน
- 3.4 งานอื่น ๆ ที่สถานศึกษามอบหมาย

4. งานกิจกรรมต่าง ๆ

หน้าที่ของนักศึกษาเกี่ยวกับงานกิจกรรม ประกอบด้วย

- 4.1 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 4.2 ตรวจสอบสภาพนักเรียน (ในตอนเช้า) หรือดูแลความเรียบร้อยในการแต่งกาย
- 4.3 ดูแลให้ความช่วยเหลือให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนในขณะที่อยู่ในสถานศึกษา เช่น

การข้ามถนนตอนเช้าและตอนเย็นหลังจากสถานศึกษาเลิก

5. งานพัฒนาชุมชน

ในการฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา นั้น นักศึกษาไม่ควรมุ่งแต่ด้านงานวิชาการเท่านั้น ควรฝึกงานหลายๆ ด้านเพื่อให้เกิดความชำนาญ นักศึกษาจะต้องมีสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน หมายถึง อาจารย์ ผู้ปกครอง งานพัฒนาชุมชนเป็นงานสำคัญมากอย่างหนึ่งที่นักศึกษาไม่ควรละเลยเพราะในปัจจุบันเป้าหมายของการศึกษา คือ เพื่อพัฒนาชุมชนให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ดังนั้นนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาควรมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการพัฒนาชุมชน

6. งานโครงการ

นักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา จะต้องศึกษาโครงการของฝ่ายแผนและยกตัวอย่างโครงการที่สำคัญ (ฝ่ายวิชาการและงานวิจัย วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช (2566)

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ และการประเมินสมรรถนะ

3.1 ความหมายสมรรถนะ (Competency)

David McClelland กล่าวว่าสมรรถนะ คือบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ (วิชิต เทพประสิทธิ์.2552 :27 ; อ้างอิงมาจากสุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2548)

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2548) กล่าวว่าสมรรถนะ คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic or Attributes) ที่ทำให้บุคคลผู้นั้นทำงานใน ความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น

อาภรณ์ กล่าวว่า สมรรถนะ คือ ความสามารถหรือศักยภาพ ซึ่งเป็นตัวกำหนดราย ละเอียด ของพฤติกรรมการแสดงออก เป็นการตอบคำถามว่าทำอะไรที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมาย ประสบผลสำเร็จมากกว่าการตอบคำถามที่ว่าอะไรเป็นสิ่งที่หัวหน้างานคาดหวังหรือต้องการ ทั้งนี้การ กำหนดความสามารถหรือสมรรถะนั้น จะสามารถแบ่งออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ KSA ซึ่งมี ความหมายที่แตกต่างกันไปดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสมมาจากการศึกษาทั้งในสถาบัน การศึกษา สถาบันฝึกอบรม สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจาก การสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายอาชีพเดียวกันและต่างสายอาชีพ

2. ทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่ต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้น โดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อ ฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมาทั้งนี้ทักษะจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

ก) ทักษะด้านการบริหาร (Management Skills) หมายถึง ทักษะในการบริหารควบคุม งาน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับระบบความคิดและการจัดการในการบริหารงาน ให้มีประสิทธิภาพ

ข) ทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Skills) หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการ ทำงานตามสายงานหรือกลุ่มงานที่แตกต่างกันไป

3. คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลนั้นจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาและไม่ ค่อยจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป (มณฑิร รัตนศิริวงศ์วุฒิ. 2552 : 6 ; อ้างอิงมาจาก อาภรณ์, 2548)

วิชิต เทพประสิทธิ์ (2552 : 28) สมรรถนะ Competency คือ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่จำเป็น ต่อการทำงานของบุคคลให้ประสบผลสำเร็จสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 3 ประการดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) คือ สิ่งที่องค์กรต้องการให้ "รู้" เช่น ความรู้ความเข้าใจใน กฎหมายปกครอง

2. ทักษะ (skill) คือ สิ่งที่องค์กรต้องการให้ "ทำ" เช่น ทักษะด้าน ICT ทักษะด้าน เทคโนโลยีการบริหารสมัยใหม่ เป็นสิ่งที่ต้องผ่านการเรียนรู้ และฝึกฝนเป็นประจำ จนเกิดเป็นความ ชำนาญในการใช้งาน

3. พฤติณีสัยที่พึงปรารถนา (Attributes) คือ สิ่งที่องค์กรต้องการให้ "เป็น" เช่น ความใฝ่รู้ความซื่อสัตย์ ความรักในองค์กร และความมุ่งมั่นในความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้จะอยู่ลึกลงไป

จิตใจต้องปลูกฝังสร้างยากกว่าความรู้ และทักษะ แต่ถ้าหากมีอยู่แล้ว จะเป็นพลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรมที่องค์กรต้องการ

มนต์ชัย เทียนทอง (2553 :9-14) ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของสมรรถนะว่า สมรรถนะ(Competency) เป็นความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitude) ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานใดงานหนึ่งให้ประสบความสำเร็จและให้มีความโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในเชิงพฤติกรรม เช่น มากกว่าเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ที่หลากหลายหรือมีผลงานดีกว่า นอกจากนี้ มนต์ชัย เทียนทอง ยังได้อธิบายความหมายของ Competency ว่าหมายถึง KSA โดยที่

K: Knowledge ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่ สามารถวัดหรือสังเกตได้ การนำความรู้ไปใช้จำแนกได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. Recall knowledge เป็นการนำความรู้ไปใช้ในระดับของการจำ เช่น จำได้ว่า ฮาร์ดดิสก์คืออะไร
 2. Applied knowledge เป็นการใช้ความรู้ในชั้นประยุกต์ เช่น สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดฮาร์ดดิสก์จึงเก็บข้อมูลไว้ได้
 3. Transfer Knowledge เป็นการนำความรู้ไปใช้ในระดับการส่งถ่ายความรู้ในสาขาอื่น เช่น สามารถนำความรู้เรื่องการเก็บข้อมูลไปใช้กับสื่ออย่างอื่น ความรู้ระดับนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และประเมินผล (Evaluation)
- S : Skill ทักษะที่แสดงออกในรูปของการกระทำในสิ่งต่างๆ ทักษะ (Skill) เป็นความสามารถทางกลไกเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย ที่สามารถทำงานได้ด้วยคล่องแคล่ว การพิจารณาว่าผู้ใดมีทักษะดีหรือไม่นั้น สามารถดูได้จากตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ 1) เวลาที่ใช้ปฏิบัติ 2) การสังเกตขณะกำลังปฏิบัติงาน และ 3) ผลของงาน

A: Attitude เป็นเจตคติต่องานที่ทำ หรือ Attributes เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือคุณสมบัติ (Characteristics)กรทำให้ผู้คนมีความรู้และทักษะ เพียง 2 ประการนั้น อาจจะไม่เพียงพอเนื่องจากถ้าต้องการให้การทำงานนั้นเป็นไปได้อย่างดียิ่งขึ้น เช่น สะอาด เรียบร้อย และตรงต่อเวลา ดังนั้น จึงต้องมีเจตคติ (Attitude) ที่ดีในการทำงานด้วย การทำให้ผู้ใดเกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะและเจตคติ จึงมีความจำเป็นยิ่ง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และเจตคติ (Attitude) รวมเรียกว่า"สมรรถนะ หรือ Competency" จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพัฒนาการของคนทุกระดับ

3.2 องค์ประกอบของสมรรถนะ

แนวคิดของเดวิด แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland) ได้แบ่งองค์ประกอบของสมรรถนะออกเป็น 5 ส่วนคือ

1. ความรู้ (knowledge) คือความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น

2. ทักษะ (SKIL คือสิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้เป็นต้นทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self - concept) คือเจตคติค่านิยมและความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนหรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็นเช่นความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น

4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้นเช่นคนที่ น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น

5. แรงจูงใจ/เจตคติ (motives/attitude) เป็นแรงจูงใจหรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคล แสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมายหรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

สุธ บวรณะแพทย์ (2557 : 13) ได้แบ่งองค์ประกอบของสมรรถนะ ประกอบด้วย

1. ความรู้ (knowledge) คือ ผลจากการขัดเกลาและเลือกใช้สารสนเทศ โดยมีการจัดระบบความคิด เสียใหม่ให้เป็น "ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง"

2. ทักษะ (rKall) คือ ความสามารถในการทำงานได้ด้วยความสามารถ ซึ่งการพิจารณาว่าผู้รับการฝึกมีทักษะดีหรือไม่นั้นสามารถดูได้ด้วย ตัวแปร 3 ตัว คือ เวลาที่ใช้ปฏิบัติ การสังเกตขณะปฏิบัติงานและผลของงาน

3. ทักษะคติ (attitude) คือ ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคล ที่มีต่อ ข้อมูลข่าวสาร และการปดรับรายการกรองสถานการณ์ที่ได้รับมา

4. บุคลิกภาพ (personality) คือ ลักษณะเฉพาะของบุคคล ที่บ่งบอกความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. แรงจูงใจ (motivation) คือ พลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนด ทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้น

3.3 ประเภทของสมรรถนะ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2545) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะ ไว้ ดังนี้ สมรรถนะหลัก (core competency) คือคุณลักษณะร่วมของข้าราชการพลเรือนทุกตำแหน่ง ทั้งระบบกำหนดขึ้นเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันประกอบด้วยสมรรถนะ 5 สมรรถนะสมรรถนะประจำกลุ่มงาน คือ สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับแต่ละกลุ่มงานเพื่อสนับสนุน ให้ข้าราชการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่หน้าที่และส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ได้ดี ยิ่งขึ้นโดยโมเดลสมรรถนะกำหนดให้แต่ละกลุ่มงานมีสมรรถนะประจำมีสมรรถนะประจำกลุ่มงานละ 3 สมรรถนะ(ยกเว้นกลุ่มงานนักบริหารระดับสูงมี 5 สมรรถนะ)

วรรณชัย จองแก (2554) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะไว้ ดังนี้

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (personal competencies) หมายถึง หมายถึง บุคลิกลักษณะของบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะคติ ความเชื่อ และอุปนิสัย ที่แต่ละคนมีเป็นความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้
2. สมรรถนะหลัก (core competencies) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็น ถึงความรู้ ทักษะ ทักษะคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของคน ส่วนที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เป็นผลมาจากการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีที่ซับซ้อนและการปฏิบัติงานอย่างกลมกลืนความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
3. สมรรถนะเฉพาะงาน (job competencies) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะคติ ความเชื่อ และอุปนิสัย ที่สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะตัว ความรู้หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน
4. สมรรถนะในงานหรือตำแหน่งหน้าที่ (functional competencies) หมายถึง สมรรถนะที่เป็นความสามารถของบุคคลที่ใช้เฉพาะตำแหน่งงานนั้น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่า พนักงานมีความรู้ ทักษะ และความสามารถเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน อาจจะเป็นเรื่องของเทคนิคหรือวิชาชีพ
5. สมรรถนะองค์กร (organization competencies) หมายถึง ความสามารถพิเศษเฉพาะองค์กรนั้น ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด และโดดเด่นกว่าองค์กรอื่น
6. สมรรถนะในการบริหารจัดการ (professional competency/management competency) หมายถึง สมรรถนะในการบริหารจัดการตามกลยุทธ์ขององค์กรและหน่วยงานที่เรียกว่าพลวัตสามารถยืดหยุ่นกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทำให้องค์กรสามารถปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

4. การพัฒนาเครื่องมือการประเมินสมรรถนะ

4. แนวคิดการประเมินสมรรถนะ

การนำสมรรถนะ (Competency มาใช้ในระบบการประเมินและบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาบุคลากรนั้นจะต้องมีการประเมินสมรรถนะอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการประเมิน เนื่องจากการประเมิน ผู้บริหารจะได้ข้อมูลในการวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Swanberg, 1990) วางแผนการพัฒนาและฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคลากร (ชูชัย สมितिไกร, 2547)

4.1 ความหมายของการประเมินสมรรถนะ

Wright (1998 อ้างถึงใน พรธิดา แสงทอง, 2550) กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะเป็นกระบวนการที่ยืดหยุ่นและมีความต่อเนื่องที่ช่วยให้มีความชัดเจนในการประเมินทักษะและ

ความสามารถที่จำเป็นในการทำงาน สามารถสะท้อนให้เห็นธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงของงานนั้นๆ สมรรถนะจึงไม่ใช่สิ่งที่กำหนดหรือนำมาประเมินประจำทุกปี แต่เปลี่ยนแปลงตามลักษณะของงานตามช่วงเวลานั้น ๆ เพราะองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การประเมินสมรรถนะจึงต้องระบุทักษะที่จำเป็นในงานนั้นๆ ที่จะนำองค์การผ่านการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จได้ องค์การจึงต้องระบุสิ่งที่ต้องการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลง และแนะนำให้บุคลากรพัฒนาสมรรถนะของตนตามการเปลี่ยนแปลงขององค์การ

มัลลิกา โฆษิตชัยมงคล (2546)กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะ หมายถึงกระบวนการซึ่งใช้กิจกรรมการประเมินเพื่อยืนยันความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องตรงตามเป้าหมาย

ศิริชัย กาญจนวาสี (2547)กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเป็นการวัดทางจิตวิทยา (Psychological measurement) ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงเหมือนการวัดทางกายภาพ (Physical measurement) ต้องอาศัยการรวบรวมข้อมูลจากพฤติกรรมที่สังเกตได้ และนำไปสู่สรุปอ้างอิงเป็นค่าของคุณลักษณะภายใน

สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2548) กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะคือการประเมินพฤติกรรมการทำงาน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นประจำไม่ใช่การประเมินความสามารถสูงสุด

ชูชัย สมิทธิไกร (2550) กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะ กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะเป็นกระบวนการประเมินความรู้ ทักษะ ความสามารถ คุณลักษณะ และผลของการปฏิบัติงาน

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2551) กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะคือ การประเมินพฤติกรรมการทำงานของแต่ละคนในแต่ละตำแหน่ง ว่ามีความรู้ มีทักษะ และมีคุณลักษณะส่วนบุคคลครบถ้วนตามที่กำหนดไว้หรือไม่

อาภรณ์ ภูววิทยพันธ์ (2556) กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะ หมายถึง กระบวนการในการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ และพฤติกรรมการทำงานของบุคคลในขณะนั้นเปรียบเทียบกับระดับสมรรถนะที่องค์กรคาดหวังในตำแหน่งงานนั้นๆ ว่าได้ตามที่คาดหวังหรือมีความแตกต่างกันอย่างไร

จากความหมายการประเมินสมรรถนะข้างต้น ดังกล่าว สรุปได้ว่า การประเมินสมรรถนะหมายถึง กระบวนการในการประเมินพฤติกรรมการทำงานที่แสดงถึงการบูรณาการความรู้ ความสามารถ ทักษะที่จำเป็นในงานนั้น ๆ และพฤติกรรมการทำงานของบุคคล ที่สอดคล้องกับเป้าหมายวิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์การ เพื่อที่จะนำพาองค์การผ่านการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สามารถเปรียบเทียบกับระดับสมรรถนะที่องค์กรคาดหวัง และเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพ สมรรถนะให้สูงเพิ่มขึ้น

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ การประเมินสมรรถนะ จึงเป็นกระบวนการตัดสินพฤติกรรมที่สามารถสังเกตและวัดได้ของบุคคลขณะทำงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถ ทักษะ ทศนคติ ความเชื่อ ตลอดจนบุคลิกลักษณะที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์การบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ สำหรับใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของบุคลากร ตามบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ ให้เป็นไปตามความคาดหวัง/ความต้องการขององค์การ

4.2 แนวคิดการออกแบบการวัดของแบบประเมิน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) กล่าวว่า การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลข (assignment of numerals) ให้แก่สิ่งต่างๆ ตามกฎเกณฑ์ การวัดจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของการวัด การวัดแต่ละครั้งต้องมีความชัดเจนว่าต้องการวัดอะไร ในสถานการณ์เช่นไรและวัดไปทำไม เครื่องมือที่ใช้วัด การวัดจะใช้เครื่องมือชนิดใด เช่น แบบสอบถาม แบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ แบบสัมภาษณ์ มาตราประเมินค่า การสังเกตโดยตรง และการแปลผลและนำไปใช้ ผลจากการวัดจะแปลผลอย่างไร และจะนำไปใช้ประโยชน์ใดได้บ้าง ดังนั้นจึงมีการออกแบบลักษณะการวัด ดังนี้

4.2.1 มาตรฐานค่า (Rating Scale)

มาตรวัดแบบมาตรฐานค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้วัดทักษะการปฏิบัติได้ ทั้งในด้านกระบวนการและผลงาน โดยการแสดงรายการพฤติกรรมที่วัด และตัวบ่งชี้คุณภาพของระดับการปฏิบัติซึ่งกำหนดเป็นโครงสร้างและมีช่วงของมาตราที่มีค่าเป็นตัวเลขหรือระดับของพฤติกรรมให้ผู้ประเมินเลือกตามการตัดสินของตนเอง (สุวิมล ร่องวานิช, 2546) เป็นรูปแบบที่มีคำตอบให้เลือกตอบ เป็นข้อความที่เป็นระดับ (Order series) กำหนดค่าเป็นตัวเลขของแต่ละข้อความ ให้ค่าตัวเลข 5,4,3 2,1 เรียงตามลำดับคำตอบ (บุญใจ ศรีสถิตย่นรากร, 2555) และคู่ของแต่ละช่วงคะแนน 5,4,3,2,1 มีค่าแต่ละช่วงคะแนนที่เท่ากันและมีความต่อเนื่อง โดยแบ่งมาตรวัดเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนการประเมิน (Evaluation) และส่วนของระดับการประเมิน (Degree of favorable) สามารถนำคะแนนที่ต้นไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้ มาตรฐานค่า ได้รับความนิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดพฤติกรรมทางสังคมศาสตร์ (Isaac and Michael, 1981 อ้างถึงใน สุชีราภท ราษฎร์, 2556) เนื่องจากไม่ยุ่งยากในการสร้าง มีความสะดวก สร้างง่าย มีความเชื่อมั่นสูงและสามารถได้คำตอบที่ครอบคลุม นอกจากนี้ได้มีการศึกษาที่มีผลตรงกันว่าจำนวนช่วงคำตอบที่เหมาะสมและลดความคลาดเคลื่อนได้ คือ จำนวน 3-7 ช่วง (Gronlund, 1981)

4.2.2 มาตรฐานค่าแบบใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ (Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS)

มาตรฐานค่าแบบใช้พฤติกรรมกำหนดระดับ (Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS) เป็นมาตรวัดที่พัฒนาขึ้นมาจากมาตรฐานค่า (Rating Scale) เพื่อให้เกิด

ความเป็นปรนัยในการแปลความหมาย ทำให้สามารถวัดลักษณะหรือพฤติกรรมที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง และทำให้ได้เครื่องมือที่มีความตรงมากขึ้น (สุพัตร์ พิบูลย์, 2534 อ้างถึงในยุภา เทิดอุดมธรรม, 2557) และ อลงกรณ์ มีสุทธา และสมิต สัมณกร (2551) กล่าวว่า มาตราประมาณค่าแบบยัตติพฤติกรรมทำให้ผู้บังคับบัญชา ได้ข้อมูลสำหรับการแนะนำ สอน จัดฝึกอบรมให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และลักษณะของมาตรวัดในแต่ละมิติจะเป็นข้อความที่อธิบายพฤติกรรมการปฏิบัติงานในแต่ละมิตินั้นเป็นลำดับ คือ ถ้าบุคคลมีระดับสมรรถนะที่ 2 จะมีระดับสมรรถนะที่ 1 ถ้าบุคคลมีระดับสมรรถนะที่ 3 จะมีระดับสมรรถนะที่ 1 และที่ 2 ด้วย (สุพิศ กิตติรัชดา, 2550)

4.2.3 เกณฑ์คะแนนรูปิก หมายถึง เครื่องมือให้คะแนนผลงานหรือผลการปฏิบัติงานเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ประกอบด้วยเกณฑ์พิจารณาผลการปฏิบัติงานหรือผลงานและระดับคุณภาพของเกณฑ์ ซึ่งเกณฑ์ พิจารณาผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ประเมินและผู้รับการประเมินทราบว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานพิจารณาจากพฤติกรรมใด ส่วนระดับคะแนนของเกณฑ์ทำให้ผู้ประเมินและผู้รับการประเมินทราบว่า ผลการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด จากระดับดีเยี่ยม- ระดับต้องปรับปรุง (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2555) สำหรับการออกแบบลักษณะการวัดของแบบประเมินในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้นำคำนิยามสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการออกแบบการวัดการประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นำมาพัฒนาเป็นเครื่องมือแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) พิจารณาสาระสำคัญในแต่ละองค์ประกอบรายด้านสมรรถนะ นำสาระสำคัญแต่ละประเด็นมาสร้างเป็นรายการข้อคำถามที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะ

2) สร้างรายการข้อคำถามที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เขียนเนื้อหาของข้อคำถามที่บ่งชี้ถึงสมรรถนะ สอดคล้องกับกรอบแนวคิด คำนิยามของสมรรถนะแต่ละด้าน รวมทั้งครอบคลุมทุกสาระสำคัญของนิยามขององค์ประกอบสมรรถนะแต่ละด้านที่กำหนดไว้ และเขียนในลักษณะที่สามารถประเมินได้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553)

3) ออกแบบมาตรวัดแบบประเมินเป็นมาตรวัดแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

4.3 วิธีการและขั้นตอนประเมินสมรรถนะ

วิธีการประเมินสมรรถนะ ไม่สามารถบอกได้ว่าวิธีใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำผลการประเมินสมรรถนะไปใช้ ซึ่งในการประเมินแต่ละครั้งสามารถใช้หลายวิธีร่วมกันได้ เพื่อให้ได้สมรรถนะที่ครบถ้วนและตรงตามความต้องการที่กำหนดไว้ ดังนี้

4.3.1 พยอม วงศ์สารศรี (2545) และรัชณี ศุภจินทรรัตน์ (2546) กล่าวถึงวิธีการประเมินสมรรถนะไว้ ดังนี้

1) การพิจารณาตามเครื่องมือ (Graphic scales/ Rating scales) เป็นการประเมินโดยใช้แบบฟอร์มที่กำหนดไว้บนมาตรวัดที่กำหนดคู่เป็นตัวเลข เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด

2) การบันทึกเหตุการณ์สำคัญ (Critical incidents) เป็นเทคนิคการประเมินที่บุคคลเกี่ยวข้อง โดยการบันทึกพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการให้คะแนนบุคคล

3) การพิจารณาการปฏิบัติงาน (Field review) เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลจะทำการสอบถามผู้บังคับบัญชาโดยตรง เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา แล้วทำรายงานต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไป

4) การประเมินผลโดยกลุ่ม (Group appraisal) ใช้ผู้ประเมินหลายคนมาช่วยกันประเมินผลของบุคลากร นิยมใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่ง โยกย้าย ลดขั้น หรือตัดสินใจเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือน

5) การประเมินผลตามงาน (Appraisal by results) ประเมินโดยการพิจารณาผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น

6) การเขียนความคิดเห็น (Free-form essay) ผู้ประเมินเขียนข้อความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลากร

7) การจัดลำดับ (Ranking plans) ผู้ทำการประเมินพิจารณาคุณสมบัติต่างๆของผู้ถูกประเมินแต่ละราย นำมาเปรียบเทียบกัน เรียงจากลำดับสูงไปต่ำตามความเหมาะสม

8) การตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วยรายการที่แสดงขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือพฤติกรรมที่ผู้สังเกตบันทึกว่ากระทำตามรายการที่กำหนดไว้หรือไม่

9) การกระจาย (Distribution) ผู้ประเมินทำการพิจารณาคุณสมบัติต่างๆที่ถูกกำหนดขึ้นและคุณภาพของผลงานที่ผู้ถูกประเมินแต่ละคนปฏิบัติ แล้วจัดแต่ละบุคคลเข้าสู่กลุ่มต่างๆโดยใช้หลักการกระจายทางสถิติ

10) การประเมินผลพฤติกรรมโดยอาศัยมาตราส่วน (Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS) แบบประเมินนี้จะมีแบบประเมินเฉพาะซึ่งกำหนดพฤติกรรมที่สำคัญแต่ละงานแยกกัน โดยวิธีให้คะแนน (Rating) โดยให้ผู้บริหารกำหนดปฏิบัติงานและให้น้ำหนักแต่ละงาน

อาภรณ์ ภูวิทยพันธ์ (2548) ได้แบ่งวิธีการประเมินสมรรถนะออกเป็น 4 วิธี ดังนี้

1) การประเมินตนเอง (Self assessment) เป็นการประเมินความสามารถในการทำงานตามสมรรถนะต่างๆที่กำหนดขึ้นโดยพิจารณาจากตนเอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นวิธีการของการประเมินสมรรถนะที่ง่ายที่สุด แต่อย่างไรก็ตามองค์การส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้ เนื่องจากขาดความเชื่อถือของผู้ประเมิน เพราะผู้ประเมินอาจไม่ประเมินตามความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้ผลที่ได้เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง

2) การประเมินโดยหัวหน้างาน (Supervisor assessment) เป็นการประเมินสมรรถนะของพนักงาน โดยหัวหน้างานเป็นผู้ประเมินนั้นถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการประเมินที่พบมากที่สุด ซึ่งองค์การส่วนใหญ่จะนิยมใช้แบบนี้ในช่วงของการประเมินผลการปฏิบัติงาน อาจจะเป็นปีละครั้ง หรือปีละ 2 ครั้ง ทั้งนี้การประเมินสมรรถนะของพนักงานโดยหัวหน้าเป็นผู้ประเมินนั้น อาจได้รับผลการประเมินที่ไม่ถูกต้องหรือเบี่ยงเบนไปจากความจริง ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการที่ผู้ประเมินมีอคติ หรือไม่รู้หลักการหรือแนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง

3) การประเมินแบบ 180 องศา (180 Degree assessment) เป็นการประเมินความสามารถในการทำงานตามสมรรถนะที่กำหนดขึ้น โดยหัวหน้างานและตนเองเป็นผู้ประเมิน ซึ่งถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการประเมินที่ผสมผสานระหว่างวิธีการประเมินโดยตนเองและการประเมินโดยหัวหน้างาน เพื่อลดปัญหาอคติที่เกิดขึ้นจากการประเมิน การประเมินในรูปแบบนี้ควรมีการกำหนดน้ำหนักของผู้ประเมินว่าจะให้น้ำหนักของหัวหน้าประเมินเท่าไร และตนเองประเมินเป็นเท่าไร ซึ่งควรกำหนดน้ำหนักเป็นเปอร์เซ็นต์ และผลรวมเปอร์เซ็นต์ของหัวหน้าและตนเองประเมินควรเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากกาประเมินสมรรถนะของทั้งคู่มาหาค่าเฉลี่ย

4) การประเมินแบบ 360 องศา (360 Degree assessment) เป็นการประเมินความสามารถในการทำงานโดยมีผู้ประเมินที่เกี่ยวข้องในการทำงานทั้งหมดเป็นผู้ประเมิน ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้างาน ตนเอง เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ลูกค้า ทั้งนี้วิธีประเมินรูปแบบนี้จะต้องมีการกำหนดน้ำหนักของผู้ประเมินว่าจะให้ผู้ประเมินมีน้ำหนักการประเมินอย่างไร โดยกำหนดปันเปอร์เซ็นต์รวมกันได้ 100เปอร์เซ็นต์ และหลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการประเมินสมรรถนะจากผู้ประเมินต่างๆมาหาค่าเฉลี่ยของการประเมิน

อลงกรณ์ มีสุทธา และสมิต สัจฉกร (2548) กล่าวว่า การประเมินผลแบบ 360 องศา เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงาน ความสามารถในการทำงาน แบบผสมผสานทั้งวิธีการประเมินผล การปฏิบัติงานที่ยึดคุณลักษณะบุคคลเป็นหลัก (Trait rating based approach) และการประเมินผล การปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นพฤติกรรม การปฏิบัติงานที่ทำให้งานสำเร็จ (Job performance or behavior based approach) มุ่งเน้นให้ทราบถึงความรู้ ทักษะความสามารถและพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินจากหลากหลายแหล่งข้อมูลเพื่อให้มีความถูกต้อง แม่นยำ และเชื่อถือได้มากกว่าการประเมินจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว มีการกำหนดน้ำหนักของผู้ประเมินว่าจะให้ผู้ประเมินแต่ละคนมีค่าน้ำหนักการประเมินอย่างไร กล่าวคือ การประเมินผลการปฏิบัติงานแบบ 360 องศา หมายถึง กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลย้อนกลับ (Feedback เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินจากผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ ผู้ที่ทำงานร่วมกัน ผู้บังคับบัญชาหรือลูกค้า ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อนร่วมงาน สำหรับข้อมูลย้อนกลับที่ดำเนินการรวบรวมในการประเมินผลนี้ ได้แก่ มุ่งเน้นให้ทราบถึงความรู้

ทักษะความสามารถ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานหรือต่อสภาพแวดล้อมภายนอก(องค์กร มี สุธา และสมิต สัจฉกร, 2548)

บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร (2550)กล่าวว่าวิธีประเมินผลการปฏิบัติงาน 360 องศาหมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงานโดยยึดหลักความเป็นธรรม โปร่งใส ใช้ข้อมูลที่รวบรวมจากหลายแหล่ง (Multi-source) ให้ผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) มีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยทั่วไปจะประเมินทุก 6 เดือน เพื่อนำผลการประเมินมาพิจารณาจ่ายค่าตอบแทนตามผลการปฏิบัติงาน(Performance-based pay)พิจารณาความดีความชอบและให้ข้อมูลป้อนกลับในทางสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง รวมทั้งเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ปฏิบัติงานนำ ผลการประเมินมาร่วมกันวางแผนและกำหนดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) หมายถึง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องนั้นๆ ผู้เกี่ยวข้องกับการ ประเมินผลการปฏิบัติงานแบบ 360 องศา ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา(Supervisors) ผู้ร่วมงาน (Peers of Coworkers) ตนเอง (Self) ผู้ใต้บังคับบัญชา (Subordinates)และผู้ให้บริการหรือลูกค้าภายนอก (External customers)

4.3.2 ขั้นตอนการประเมินสมรรถนะ

ในการประเมินสมรรถนะให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารทางการพยาบาลควรจะต้องกำหนด หลักการและขั้นตอนในการปฏิบัติให้ชัดเจน

ชูชัย สมितिไกร (2556) และ อมร สุวรรณนิมิต (2553) กล่าวว่า การประเมินสมรรถนะ เป็นกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ช่วยให้บุคลากรได้พัฒนาความสามารถที่สอดคล้องและ สนับสนุนต่อเป้าหมาย ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ของบุคลากรในอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรโดยรวม โดยการประเมินที่ดี จะต้องมีความยุติธรรม มีความน่าเชื่อถือ และความเที่ยงตรงขณะเดียวกันผู้ประเมินต้องคำนึงถึง ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการประเมินผล ทั้งในส่วนของปัจจัยด้านองค์การ กระบวนการประเมิน ผู้ ประเมิน และผู้รับการประเมิน ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมวางแผน และดำเนินการอย่างรอบคอบโดย กระบวนการประเมินสมรรถนะบุคลากรประกอบด้วยขั้นตอนการประเมินสมรรถนะหลัก ดังนี้

1) การวางแผนการประเมิน (Evaluation planning) กระบวนการนี้เป็นจุดเริ่มต้นเพื่อกำหนดสมรรถนะเป้าหมาย และกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้ารับการประเมิน รวมถึงเครื่องมือและวิธีการ ประเมินที่เหมาะสม โดยส่วนใหญ่การประเมินสมรรถนะจะเป็นการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนั้น เครื่องมือ และวิธีการที่นิยมใช้กัน คือ การใช้มาตราวัด (Scales) และประเมินโดยวิธีหลายทาง (Multi-rating system)หรือเรียกว่าการประเมินแบบ 360 องศา ในขั้นตอนนี้สิ่งที่ต้องดำเนินการ คือ กำหนดสมรรถนะ กำหนดผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน เลือกรูปแบบและวิธีการประเมิน

2) การสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ (Communication) กระบวนการนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าจะเป็นการสื่อสารให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงกระบวนการ ขั้นตอนเนื้อหา วัตถุประสงค์ มาตรฐานและความคาดหวังขององค์การ โดยองค์การจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าจะประเมินอะไร จะนำผลการประเมินไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านใด เช่น การคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนตำแหน่ง การพัฒนาบุคลากร เป็นต้น

3) การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมิน (Data collection for competency gap analysis) กระบวนการนี้เป็นกระบวนการเก็บผลการประเมินจากบุคลากร ซึ่งผลคะแนนที่ได้เป็นความลับ ดังนั้นต้องระบผู้ที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง พร้อมทั้งแจ้งให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่ประมวลผลโดยตรง ไม่ส่งผ่านหน่วยงานอื่น หรือฝ่ายอื่นเนื่องจากจะทำให้ไม่ได้รับความเชื่อถือจากผู้ประเมิน

4) การประมวลผลและสรุปข้อมูลการประเมิน เมื่อผู้ประเมินดำเนินการประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้วจะส่งแบบประเมินทั้งหมดให้กับผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการพัฒนา

บุคลากรดำเนินการเปรียบเทียบผลการประเมินสมรรถนะที่ได้รับกับมาตรฐานการจัดเทียบสมรรถนะแต่ละตำแหน่ง คำนวณค่าคะแนนและจัดทำรายงานผลการประเมิน ส่งกลับผู้บังคับบัญชาตรวจสอบอีกครั้ง หลังจากพิจารณาเรียบร้อยแล้วจะนำเข้าคณะกรรมการกลั่นกรองของหน่วยงาน เพื่อร่วมพิจารณาอีกครั้งจึงแจ้งผลให้ผู้รับการประเมิน

5) การแจ้งผลการประเมิน (Performance feedback) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานพัฒนาบุคลากรเป็นผู้แจ้งผลการประเมินให้กับผู้ถูกประเมินเพื่อให้บุคลากรเหล่านั้นได้รับรู้ถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของตนเองเพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาตนเองต่อไปรวมทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องแก้ไขปรับปรุง

ในการพัฒนาแบบประเมินในงานวิจัยครั้งนี้ลักษณะของแบบประเมินเป็นมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้ประเมินสมรรถนะ ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษา เพื่อให้มีความถูกต้องแม่นยำ และทำให้ทราบข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับการปฏิบัติงานจากผู้เกี่ยวข้อง และเพื่อป้องกันปัญหาผลการประเมินที่เกิดจากอคติของผู้ประเมิน ควรใช้ผู้ประเมินมากกว่าหนึ่งคนและสามารถทำการประเมินได้อย่างอิสระอันจะช่วยให้ลดข้อผิดพลาดและลดอคติลง

5. การพัฒนาเครื่องมือแบบประเมินสมรรถนะ

5.1 แนวคิดและขั้นตอนการพัฒนาแบบประเมิน

แบบประเมินเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ผลการประเมินที่น่าเชื่อถือและแม่นยำ ซึ่งผลการประเมินที่น่าเชื่อถือและแม่นยำนั้นแบบประเมินต้องมีคุณภาพทั้งความตรงและความเที่ยง

การพัฒนาแบบประเมินตามแนวคิดของสุวิมล ว่องวานิช (2546) ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์ขอบเขตของงานที่ปฏิบัติเพื่อกำหนดองค์ประกอบของสมรรถนะ 2) เลือกรูปแบบเครื่องมือและมาตรวัดที่เหมาะสม 3) สร้างข้อรายการพฤติกรรมที่ต้องการวัด 4) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเกณฑ์การประเมินและคู่มือการประเมิน และ 5) ตรวจสอบความตรง ความเที่ยงและกำหนดเกณฑ์ตัดสินผลการประเมิน

การพัฒนาแบบประเมินตามแนวคิดของ Springer et al. (1998) ประกอบด้วย

- 1) ทบทวนวรรณกรรม กำหนดองค์ประกอบและนิยามนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิยืนยัน
- 2) รวบรวมรายการพฤติกรรมทั้งหมดเกี่ยวกับงาน
- 3) นำพฤติกรรมทั้งหมดกำหนดรหัสจำแนกเป็นมิติ
- 4) ตรวจสอบยืนยันการจัดกลุ่ม
- 5) แปลงพฤติกรรมให้อยู่ในรูปมาตรวัด
- 6) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 7) เลือกรายการที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 0.5 มาจัดเรียงลำดับสร้างแบบ

ประเมิน และ 8 ตรวจสอบความตรงและความเที่ยงในการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามแนวคิดของ Bums and Grove (2005) มีขั้นตอนการดำเนินการ 9 ขั้นตอน ดังนี้

1) การนิยามแนวคิดของตัวแปร (Define the Concept of Variable) หมายถึงการให้คำนิยาม แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการสร้างแบบประเมิน เขียนคำนิยามให้เป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ ให้คำจำกัดความสิ่งที่เป็นนามธรรมให้อยู่ในรูปแบบของรูปธรรม เพื่อสามารถนำไปวัดได้จริง

2) การออกแบบลักษณะการวัด (Design the scale) หมายถึงการออกแบบสร้างข้อคำถามประกอบด้วยส่วนของเนื้อหาข้อคำถามกับการกำหนดมาตรวัดที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้วยรูปแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5ระดับ พร้อมคำอธิบายเกณฑ์แต่ละระดับของการประเมิน

3) การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน (Seek item review) หมายถึง การวิเคราะห์และทบทวนข้อรายการสมรรถนะ ข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้าน สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรวมทั้งการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับการ นิยามศัพท์ของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ว่ามีเนื้อหาตรงกันกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการวัด หรือไม่ และมีการสะท้อนข้อมูลกลับในเรื่องความถูกต้อง เหมาะสม

4) นำเครื่องมือไปทดลองใช้เบื้องต้น (Conduct preliminary item tryouts) หมายถึง การนำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหามาแล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรเป้าหมาย จำนวน 15-30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของ แบบประเมินก่อนนำไปใช้จริง

5) นำเครื่องมือไปใช้ในภาคสนามจริง (Perform a field test) หมายถึงการนำแบบ ประเมินไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายจริงเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยใช้ จำนวนของกลุ่มเป้าหมายที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วยความตรงเชิงโครงสร้างและ ความเที่ยงของแบบประเมิน

6) วิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ (Conduct item analyses) หมายถึงการวิเคราะห์ค่า สหสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อ (Inter-item correlation) วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคำถาม แต่ละข้อกับคำถามรวมทั้งฉบับ (Corrected item total correlation)

7) เลือกข้อรายการคงไว้ (Select items to retain) หมายถึงการวิเคราะห์เลือกข้อ คำถามที่คงไว้ในเครื่องมือโดยมีเกณฑ์การคัดเลือกและวิเคราะห์ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอน บรัค ปรับปรุงคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสมไว้ Burns and Grove (2001 อ้างถึงใน อารีย์วรรณ อ่วมตานี, 2558 เสนอว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ควรมี ค่าอย่างน้อย .7 หากมีค่าต่ำกว่านี้ควรพิจารณาตัดทิ้งหรือปรับปรุงข้อคำถาม

8) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (Conduct validity studies) ของแบบประเมิน ได้แก่

8.1) ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อ ศึกษาความสอดคล้องเหมาะสมเกี่ยวกับข้อรายการสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยใช้ สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ถ้าเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมาใหม่มีความเชื่อมั่น เท่ากับ หรือ มากกว่า .70 แสดงว่าเครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอที่จะนำไปใช้ (Burns and Grove ,2005) เก็บ ข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง จำนวน 30 คน

8.2) ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) จากการประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย

ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 รวมทั้งสิ้น จำนวน 319 คน

9) ประเมินค่าความเที่ยงของแบบประเมิน พิจารณาถึงค่าความเที่ยงที่ได้ของแบบประเมินทั้งฉบับ (Evaluate the reliability of the scale)

ในการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พัฒนาโดยประยุกต์แนวคิดของ Burns and Grove (2005) เริ่มจากกรทบทวนวรรณกรรม สนทนากลุ่ม เพื่อกำหนดรายด้านสมรรถนะและข้อรายการสมรรถนะย่อย ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง วิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ นำผลที่ได้ไปสร้างเป็นแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน

การวัดและการประเมินที่จะได้คุณภาพนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของแบบประเมินหรือเครื่องมือ หมายถึง แบบประเมินหรือเครื่องมือวิจัยต้องมีคุณสมบัติที่ดี และมีความน่าเชื่อถือ

สุวิมล ว่องวานิช (2546) กล่าวว่า การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดผลการปฏิบัติงาน คือความตรงและความเที่ยง โดยความตรงของแบบวัดการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความตรงตามเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในงานที่จะเป็นผู้ตัดสินคุณภาพในส่วนนี้ และความตรงตามสภาพ ส่วนความเที่ยงของแบบวัดการปฏิบัติงาน เน้นที่การหาความเที่ยงระหว่างผู้ให้คะแนน ผู้ประเมิน ไม่ว่าจะเป็นใคร ควรจะประเมินได้สอดคล้องกัน (Inter-rater reliability)

1) ด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) เป็นการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ ด้วยวิธีการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างสาระคำถามกับสาระของสมรรถนะที่วัด ด้วยวิธีการค่า CV โดยถือเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินคุณภาพ คือค่า CVI เท่ากับ ,80 ขึ้นไป (Polit and Hungler, 1999: 416 อ้างถึงใน อารีย์วรรณ อ่วมตานี, 2549: 30)

2) ด้านความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) เป็นความสามารถในการวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่มุ่งวัด นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงของแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ตัวประกอบเชิงค้นหา (Exploratory factor analysis) ตามขั้นตอนการวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อทดสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ของแบบวัด แล้วจึงไปสร้างเป็นแบบประเมิน

3) ด้านความเที่ยง (Reliability) เป็นความคงเส้นคงวาหรือความคงที่ของผลการวัดระหว่างช่วงเวลาการวัดที่ต่างกัน หรือระหว่างแบบสอบที่สมมูลกัน หรือความสอดคล้องภายในของ

การวัดเนื้อหาเดียวกัน (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) โดยสามารถจำแนกความเที่ยงออกเป็น 4 ประเภท ใหญ่ๆ คือ ความเที่ยงแบบความคงที่ ความเที่ยงแบบสมมูล ความเที่ยงแบบคงที่และสมมูล และความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในนี้ เป็นความสอดคล้องกันระหว่างคะแนนรายข้อหรือความเป็นเอกพันธ์ของเนื้อหาหรือข้ออันเป็นตัวแทนของคุณลักษณะเด่นเดียวกันที่ต้องการวัด โดยใช้วิธีต่างๆ ดังนี้ คือ

3.1) วิธีแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split-half method) เป็นการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่วัดได้จากการแบ่งครึ่งข้อสอบที่สมมูลกัน เช่น แบ่งเป็นข้อคู่ และข้อคี่เป็นต้น จากนั้นจึงใช้สูตรของสเปียร์แมน บราวน์

3.2) วิธีของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson method) เป็นการคำนวณค่าสถิติของคะแนนรายข้อ (ซึ่งให้คะแนนแบบ 0, 1) และคะแนนรวม จากนั้นจึงใช้สูตรของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน

3.3) วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha method) วิธีนี้ได้รับการพัฒนาจากครอนบาค (Cronbach) โดยได้พัฒนาสูตรคูเดอร์ - ริชาร์ดสันเป็นสัมประสิทธิ์แอลฟาเพื่อให้ใช้ได้กับคะแนนที่ไม่เป็นระบบ , สามารถใช้ได้อย่างกว้างขวางกับแบบสอบที่ให้คะแนนแบบถ่วงน้ำหนัก คะแนนแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) หรือข้อสอบอัตนัย คำนวณค่าสถิติของคะแนนรายข้อและคะแนนรวม สามารถนำไปใช้ประมาณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในโดยใช้สูตรคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

3.4) วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนของฮอยท์ (Hoyt's analysis of variance method) (อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ได้พัฒนาวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน โดยใช้หลักการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนสอบ ซึ่งมีแหล่งความแปรปรวนมาจากตัวผู้สอบ ข้อสอบ และความคลาดเคลื่อน วิธีนี้สามารถใช้ได้กับแบบสอบที่ให้คะแนนแบบ 0,1 หรือแบบสอบลักษณะอื่นๆ เช่น แบบสอบอัตนัย มาตราประมาณค่า (Rating scale) เป็นต้น การประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยวิธีนี้ให้ผลการประมาณค่าได้เท่ากับ วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

4) การหาค่าความเที่ยงของการสังเกต (Inter-rater reliability) เป็นความสม่ำเสมอหรือความคงที่ของค่าการสังเกต หรือในกรณีเป็นการประเมิน เรียกว่า ความเที่ยงของการประเมินระหว่างผู้ประเมิน 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ซึ่งประเมินเหตุการณ์เดียวกันและประเมินในช่วงเวลาเดียวกัน โดยใช้สถิติ Intraclass correlation coefficient: ICC (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภรณ์, 2555)

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของคุณภาพแบบประเมินมาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ค่าความเชื่อมั่น

ของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อศึกษาความสอดคล้องเหมาะสมเกี่ยวกับข้อรายการสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ในด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) จากการประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกวรรณ ศรีวาปี และคณะ (2567 : 55) ศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ชั้นปีที่ 5 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่ายวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2558 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะ ด้านความสามารถประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพผู้เรียน ด้านความสามารถวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความสามารถจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษามีสมรรถนะการปฏิบัติการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

วิภาวรรณ เอกวรรณัง, และคณะ (2560 : 123) การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า ควรมีการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาทางการศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญาตรีสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์(หลักสูตร 5 ปี) โดยการพัฒนาเป็นแบบตรวจสอบรายการ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้สมรรถนะย่อย ดังนี้ 1) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 2) การเตรียมสิ่งที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3) การนำเข้าสู่บทเรียน 4) บทบาทของผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 6) การใช้สื่อ / นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินการ

เรียนรู้นักเรียน 8) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 9) ความรู้ที่จะนำมาใช้ในวิชาชีพครู และตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม การปฏิบัติงานครู โดยประกอบด้วยตัวบ่งชี้สมรรถนะย่อยดังนี้ 1) การแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกได้ถึงความศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน 2) ปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับการประกอบวิชาชีพครู 3) ความรับผิดชอบและความมีวินัย 4) การทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) ปฏิบัติตนตามวิถีความเป็นไทยและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 6) การใช้ทักษะการคิดในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ครู 7) ทักษะการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

ปาริชาติ แซ่เบ๊ (2559 : 146) การประเมินการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามหลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิตของการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงของหลักสูตร การประเมินการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง พบว่าโดยภาพรวมด้านผลผลิตของการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ประเมินผ่านเกณฑ์และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าภาควิชา นักเรียน สถานประกอบการ/ผู้ประกอบการ และครูฝึกประเมินผ่านเกณฑ์และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สมรรถนะข้อที่ให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมและถูกต้อง มีค่าความเหมาะสมน้อยกว่าสมรรถนะด้านอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรศิลปกรรมประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีโครงสร้างและจัดการเรียนการสอนด้านการฝึกปฏิบัติทางศิลปะตามขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถทักษะทางด้านศิลปะ นักเรียนเรียนรู้ตามแบบขั้นตอนตามผู้สอน จึงส่งผลให้โอกาสที่นักเรียนจะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมีน้อยเพราะรายวิชาทางด้านศิลปะแขนงต่างๆมีมาก นอกจากนี้หลักสูตรได้เน้นหนักไปทางศิลปะมากจนทำให้ความสามารถในการสื่อสาร และความสามารถนำความรู้ทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ค่อนข้างน้อยในการเรียนการสอน

อับดุลฮาติม อาแด และอับบรอเอง อาลฮูเซน (2561, น.59) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา ด้านความเป็นครู อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 5 อันดับแรกที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูปฏิบัติงานตามหน้าที่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ อุทิศตนในการ ปฏิบัติงานหน้าที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อความก้าวหน้าของตนเอง ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนด้วยความเมตตากรุณาตามความสามารถด้วยความเสมอภาค และร่วมมือกับบุคลากรในสถานศึกษาในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาวิชาชีพครูจะได้รับการปลูกฝังจรรยาบรรณวิชาชีพตั้งแต่เข้ารับการศึกษาปริญญาตรี ตลอดจนได้รับการฝึกฝนความเป็นครูระหว่าง การได้ลงภาคสนามฝึกปฏิบัติเป็นผู้ช่วยครู และ

หน้าที่ครูก่อนการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลดีให้นักศึกษามีการเตรียมตัว และสร้างความตระหนัก ความรักศรัทธาในวิชาชีพครู ในส่วนของด้านรายงานผลการพัฒนาผู้เรียน มีผลประเมินการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่าผลการประเมินบางหัวข้อมีผลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสรุปผล อภิปรายผลการพัฒนาผู้เรียน มีความถูกต้อง ชัดเจน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รายละเอียดดังนี้

1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากรในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ปีการศึกษา 2566 ทั้งสิ้น จำนวน 356 คน ประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษา

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	4	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	4	คน

คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	18	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	20	คน

อาจารย์นิเทศ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	22	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	26	คน

ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	52	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	63	คน

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	23	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	41	คน

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	29	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	54	คน

กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ปีการศึกษา 2566 เปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, Vol.30, หน้า 607-610) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน และเลือกใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษา

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	2	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	2	คน

คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	9	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	10	คน

อาจารย์นิเทศ

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	12	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	13	คน

ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	27	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	33	คน

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	12	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	22	คน

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	15	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	29	คน

2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้วิธีการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) และเชื่อมั่นของแบบประเมินรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบประเมิน

2.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลที่เป็นแบบประเมินที่มี

ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

2.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ประเภทการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

3. ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการวิเคราะห์ผลจากการศึกษาเอกสาร วิเคราะห์เนื้อหาจากการประชุมกลุ่มย่อย และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ของแบบประเมิน นำมาจัดลำดับและจัดหมวดหมู่ของคำตอบในแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็น

4 วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่

เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 รายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- 1) การสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิชาชีพครู จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิชาชีพครู โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

1.1) สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สาระการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย การปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพครู ศึกษาแลบทวนแนวคิดสมรรถนะของวิชาชีพครูเพื่อบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการประชุมกลุ่มย่อย สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สรุปได้ว่าสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ครู 2) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน และ 4) สมรรถนะด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

1.2) ความสอดคล้องของสมรรถนะของผู้เรียนกับการบรรลุตามวัตถุประสงค์ และกระบวนการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของหลักสูตรฯ

- 2) ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

ผู้วิจัยดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อขอความคิดเห็นร่วมกันในการกำหนดรายด้านสมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะจากผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญา พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของรายวิชา โดยมีขั้นตอนในการประชุมกลุ่มย่อย ดังนี้

- 2.1) การเตรียมความพร้อม

2.1.1) กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย แบบเฉพาะเจาะจงประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง ของวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง จำนวน 12 คน

2.1.2) เตรียมเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับข้อรายการสมรรถนะที่ได้จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ดังนี้ 1) สมรรถนะด้าน

การปฏิบัติหน้าที่ครู 2) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และชุมชน และ 4) สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู และเตรียมคำถาม ปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายด้านสมรรถนะ และตัวบ่งชี้ย่อยของ สมรรถนะ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับปรัชญา พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของรายวิชาการปฏิบัติการ สอนในสถานศึกษา 1

2.1.3) ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตอย่างเป็นทางการจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราชถึงผู้บริหารสถานศึกษาของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ นัดหมายวันเวลา และสถานที่ในการประชุมกลุ่มย่อย

2.1.4) เตรียมอุปกรณ์ในการประชุมกลุ่มย่อย ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง สมุด บันทึก คอมพิวเตอร์ เครื่องฉาย และปากกา กระดาษ

2.2) การดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ดำเนินการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อขอความคิดเห็นร่วมกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการ กำหนดสมรรถนะรายด้าน และตัวบ่งชี้สมรรถนะย่อยในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับปรัชญา พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของรายวิชา โดยดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566 จำนวน 3 ชั่วโมง เริ่มดำเนินการประชุมกลุ่มโดยแจ้งวัตถุประสงค์ในการประชุมกลุ่ม ตั้งประเด็นในการ อภิปรายเกี่ยวกับสมรรถนะ และสรุปตัวชี้วัดของสมรรถนะรายด้านที่เป็นข้อตกลงของกลุ่ม

2.3) การวิเคราะห์ผลการประชุมกลุ่มย่อย

สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาจากการประชุม กลุ่มย่อย สรุปสาระสำคัญสมรรถนะรายด้านและตัวบ่งชี้ของแต่ละด้านสมรรถนะได้สมรรถนะ 4 สมรรถนะ ตัวบ่งชี้สมรรถนะ 70 ตัวบ่งชี้ (ภาคผนวก ก ตารางการวิเคราะห์เนื้อหาจากการประชุมกลุ่ม ย่อย สรุปสาระสำคัญสมรรถนะรายด้านและตัวบ่งชี้ของแต่ละด้านสมรรถนะ)

หลังจากนั้นส่งสมรรถนะรายด้าน และตัวชี้วัดสมรรถนะ ที่สรุปได้จากการประชุมกลุ่มย่อย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสมรรถนะอีกครั้งโดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 1 และสร้างแบบประเมิน สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตาราง 1 สมรรถนะรายด้าน และตัวชี้วัดสมรรถนะจากการประชุมกลุ่มย่อย

รายด้านสมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ
สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู	1. สังเกตการณ์ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้สอน 2. ปฏิบัติงานผู้ช่วยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา 3. สังเกตการสอนของครูประจำการ 4. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน 5. สังเกต และศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้	1. ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 1.1 ระบุรายละเอียดของหัวข้อสาระสำคัญของเรื่องที่สอน กระชับชัดเจน และสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ 1.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ 1.3 กำหนดประเด็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้ 1.4 เขียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ 1.5 กำหนดสื่อ/นวัตกรรมการสอนได้ครบถ้วนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ 1.6 เลือกใช้และสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 1.7 ใช้เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม 1.8 แบบบันทึกผลการประเมินนักเรียนเพื่อสรุปข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย 2. ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน 2.1 กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือการวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2.2 เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่ต้องการวัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ 2.3 มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย

รายด้านสมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ
	2.4 ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนใน ขณะจัดการเรียนรู้ เช่น ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ 2.5 มีการประเมินนักเรียนก่อนการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะสอน ความสนใจ คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียนรายบุคคล 2.6 มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ 2.7 ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน ทั้งจุดดี จุดด้อย ให้คำแนะนำในการปรับปรุงตนเองทันทีหลังการประเมิน 2.8 ใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินสอดคล้องตามตัว บ่งชี้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้ 3.1 การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม กระตุ้นทักษะการคิด เช่น สื่อของจริง ภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อจำลอง ภาพ วีดีโอ เพื่อฝึก การวิเคราะห์ และกระตุ้นความอยากรู้ของนักเรียน 3.2 สื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเหมาะกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด 3.3 การนำสื่อ/นวัตกรรมที่สวยงาม แปลกใหม่ แลทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ชัดเจน มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ 3.4 ใช้สื่อ / นวัตกรรม ที่หาได้ง่าย ประหยัด สอดคล้องกับกิจกรรม และปลอดภัย สะดวกต่อการใช้งาน และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ 3.5 ใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนและช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ 3.6 ใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด

รายด้านสมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ
	4. ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน 4.1 ใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาการสอน เช่น การพูดเกริ่นนำ ให้ดู วิดีโอ การใช้เพลง นิทาน เกม ฯลฯ 4.2 แจ้งจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบ 4.3 ทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านมาเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่ 4.4 ชี้แจง แนะนำ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการประเมินเกณฑ์การประเมิน ผลการเรียนรู้ 4.5 ใช้วิธีการที่หลากหลาย กระตุ้นนักเรียนให้มีความอยากรู้ในขณะจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้คำถาม กิจกรรมหรือยกตัวอย่าง ฯลฯ 4.6 แนะนำวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน เช่น วิธีการค้นคว้าจากเอกสาร วิธีการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ วิธีการสัมภาษณ์ผู้รู้ วิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การทดลอง การสำรวจ ฯลฯ 4.7 มอบหมายงานที่กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 4.8 ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การทำงานกลุ่ม การประมวลความรู้จากแผนผัง ความคิด การแสดงบทบาทสมมติฯ การฝึกพูดหน้าชั้นเรียน เป็นต้น 4.9 จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ฯลฯ 4.10 ดูแล ควบคุมการอภิปรายกลุ่มหรือการร่วมแสดงความคิดเห็น โดยการให้คำแนะนำความเป็นประชาธิปไตยนักเรียนในการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4.11 ให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือให้แนวทางการค้นคว้าแก่นักเรียนที่มีข้อสงสัย / มีปัญหาการเรียนรู้

รายด้านสมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ
	4.12 รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน หรือแหล่งเรียนรู้ให้มีความปลอดภัยในขณะจัดการเรียนรู้ 4.13 ประยุกต์ใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ 4.14 มีบุคลิกที่เรียว ยิ้มแย้ม แจ่มใส ใช้วาจา ท่าทางที่ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน 5. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 5.1 รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน 5.2 วิเคราะห์ หาสาเหตุที่สำคัญ ที่จะส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนรู้ 5.3 สร้าง หรือเลือกใช้นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้สอดคล้องกับสาเหตุของปัญหา 5.4 ออกแบบการดำเนินงานวิจัยอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ 5.5 สะท้อนผลการดำเนินงานวิจัยในแต่ละขั้นตอน 5.6 เผยแพร่รายงานการวิจัยได้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน	1. ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. เข้าร่วมเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน 3. ศึกษา เรียนรู้องค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนด้านวัฒนธรรมของชุมชนและภูมิปัญญาในท้องถิ่น 4. ปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสม 5. เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

รายด้านสมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู	
จรรยาบรรณต่อตนเอง	1. รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู 2. มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ 3. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ 4. มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบและสามารถนำไปปฏิบัติได้ให้เสร็จทันเวลาสามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง 5. สามารถสร้างสรรค์ผลงาน/นวัตกรรมการสอน/ สื่อการสอน ที่แปลกใหม่ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น 6. มีวิจารณญาณในการวิเคราะห์สารสนเทศที่น่าเชื่อถือเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานครู 7. สังเคราะห์ความรู้เพื่อจัดทำโครงการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน/การปฏิบัติงาน
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	1. ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู 2. เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	1. รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า 2. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ 3. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกายวาจา และจิตใจ

รายด้านสมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ
	- ไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ - ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือ ยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	- ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม - สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
จรรยาบรรณต่อสังคม	- เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ - ปฏิบัติตามกฏระเบียบของสังคมภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเคร่งครัด

2) การออกแบบลักษณะการวัด (Design the scale) ออกแบบสร้างข้อคำถาม ประกอบด้วยส่วนของเนื้อหาข้อคำถามกับการกำหนดมาตรวัดที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาค ภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้วยรูปแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ พร้อมคำอธิบายเกณฑ์แต่ละระดับของการประเมิน

3) การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบประเมิน (Seek item review) วิเคราะห์ และทบทวนข้อรายการสมรรถนะ ข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรวมทั้งการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับการนิยามศัพท์ของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ว่ามีเนื้อหาตรงกันกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการวัดหรือไม่ และมีการสะท้อนข้อมูลกลับในเรื่องความถูกต้อง เหมาะสม ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องความเที่ยงตรงระหว่างวัตถุประสงค์กับประเด็นสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าประเด็นสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 จำนวน 70 ข้อ และจัดทำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว (ภาคผนวก ก ตารางสรุปผลวิเคราะห์ดัชนีค่าความสอดคล้องระหว่างประเด็นสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับวัตถุประสงค์)

4) นำเครื่องมือไปทดลองใช้เบื้องต้น (Conduct preliminary item tryouts) นำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง นักศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง และวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ของปีการศึกษา 2565 เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบประเมินก่อนนำไปใช้จริง โดยการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค วิเคราะห์ข้อคำถามทั้งฉบับ ได้เท่ากับ 0.993 (Conduct item analyses) วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อกับคำถามรวมทั้งฉบับ (Corrected item total correlation) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.708-0.898 จำนวน 70 ข้อ

เลือกข้อรายการคงไว้ (Select items to retain) วิเคราะห์เลือกข้อคำถามที่คงไว้ในเครื่องมือโดยมีเกณฑ์การคัดเลือกและวิเคราะห์ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ปรับปรุงคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสมไว้ Burns and Grove (2001 อ้างถึงใน อารีย์วรรณ อ่วมตานี, 2558 เสนอว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ควรมีอย่างน้อย 0.70 หากมีค่าต่ำกว่านี้ควรพิจารณาตัดทิ้งหรือปรับปรุงข้อคำถาม ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.708-0.898 จำนวน 70 ข้อ (ภาคผนวก ก ตารางสรุปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อกับคำถามรวมทั้งฉบับ (Corrected item total correlation)

5) สร้างเครื่องมือที่ผ่านการหาคุณภาพฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

6) นำเครื่องมือไปใช้ในภาคสนามจริง (Perform a field test) นำแบบประเมินไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายจริงเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยใช้จำนวนของ

กลุ่มเป้าหมายที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์คุณสมบัติ ซึ่งประกอบด้วยความตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยงของแบบประเมิน

ขั้นตอนที่ 2

7) ประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 186 คน

8) สรุปผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามความคิดเห็นจากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 โดยตัดสินผลการประเมินที่ได้จากเกณฑ์สมบูรณ์

5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้นำข้อมูล มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์เกณฑ์สมบูรณ์จากการกำหนดเกณฑ์การผ่านของผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้วิธีการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับและในแต่ละด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคำถามแต่ละข้อกับคำถามรวมทั้งฉบับ (Corrected item total correlation)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบประเมิน

2.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลที่เป็นแบบประเมินที่มีลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของแบบประเมินในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

- 4.50-5.00 หมายถึง ผลการประเมินเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 3.50-4.49 หมายถึง ผลการประเมินเหมาะสมในระดับมาก
 2.50-3.49 หมายถึง ผลการประเมินเหมาะสมในระดับปานกลาง
 1.50-2.49 หมายถึง ผลการประเมินเหมาะสมในระดับน้อย
 1.00-1.49 หมายถึง ผลการประเมินเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4. ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการวิเคราะห์ผลจากการศึกษาเอกสาร และคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ การจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามหลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี ของแบบประเมิน นำมาจัดลำดับและจัดหมวดหมู่ของคำตอบในแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็น

6. เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินที่ได้จากการกำหนดโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

การตัดสินผลการประเมินโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้เทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ที่ได้จากการกำหนดโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีการแปลผลเกณฑ์ ดังนี้

ผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์

ผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผ่านเกณฑ์

ตาราง 2 เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินที่ได้จากการกำหนดโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็นสมรรถนะ/ ตามตัวชี้วัด	ผลการประเมินที่ได้จากการกำหนดโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ					เกณฑ์การ ตัดสินจาก ผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X}$)
	ผู้บริหาร	คณะกรรมการ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ	ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่ นักศึกษาฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพครู	อาจารย์ นิเทศ	นักศึกษา	
1.สมรรถนะด้านการ ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู	4.5	3.8	3.8	3.8	3.5	3.88
2.สมรรถนะด้านการ จัดการเรียนรู้	3.6	3.6	3.5	3.7	4.2	3.68
2.1.ฝึกออกแบบการ จัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.0	3.7	3.5	3.8	4.1	3.83

ประเด็นสมรรถนะ/ ตามตัวชี้วัด	ผลการประเมินที่ได้จากการกำหนดโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ					เกณฑ์การ ตัดสินจาก ผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X}$)
	ผู้บริหาร	คณะกรรมการ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ	ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่ นักศึกษาฝึก ประสบการณ์ วิชาชีพครู	อาจารย์ นิเทศ	นักศึกษา	
2.2.ฝึกการสร้าง เครื่องมือวัดผลประเมิน	4.0	3.7	3.5	3.8	4.1	3.71
2.3.ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้	3.2	3.7	3.7	3.5	4.5	3.70
2.4.ทักษะการปฏิบัติการ เป็นครูผู้ช่วยสอน	3.5	3.0	3.0	4.0	3.5	3.40
2.5.การวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้	3.1	3.8	3.8	3.4	4.7	3.76
3. สมรรถนะด้าน ความสัมพันธ์กับ ผู้ปกครองและชุมชน	3.5	4.0	3.0	4.0	3.5	3.60
4. สมรรถนะด้านการ ปฏิบัติตาม จรรยาบรรณของ วิชาชีพครู	4.6	3.5	3.8	3.7	3.9	3.87
4.1. จรรยาบรรณต่อ ตนเอง	4.2	3.6	3.8	3.7	4.6	3.97
4.2. จรรยาบรรณต่อ วิชาชีพ	4.2	3.5	3.3	4.0	4.0	3.80
4.3 จรรยาบรรณต่อ ผู้รับบริการ	3.71	3.80	3.68	3.67	3.55	3.68
4.4. จรรยาบรรณต่อผู้ ร่วมประกอบวิชาชีพ	5.0	3.5	4.5	3.5	3.0	3.90
4.5. จรรยาบรรณต่อ สังคม	4.8	3.3	3.5	3.5	4.0	3.80

พิจารณาตามแหล่งข้อมูล ดังนี้ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษาคณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะพบว่า

สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D = 0.77)

สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D = 0.73) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะย่อย พบว่า

ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.58$, S.D = 0.59) ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.53$, S.D = 0.68) ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D = 0.71) ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, S.D = 0.78) และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, S.D = 0.87) ตามลำดับ

สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D = 0.74)

สมรรถนะด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะย่อย พบว่า จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.58$, S.D = 0.72) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$, S.D = 0.76) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D = 0.74) จรรยาบรรณต่อสังคม ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X}$ = 4.46, S.D = 0.80) และจรรยาบรรณต่อตนเอง ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.34, S.D = 0.78) ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
3. ผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

1. สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ผลการวิจัย

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน มีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารสถานศึกษา	4	2.15
คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	19	10.22
อาจารย์นิเทศ	25	13.44
ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	60	32.25
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3	34	18.28
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4	44	23.66
รวม	186	100.00

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.22 อาจารย์นิเทศ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.44 ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 60 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.28 และนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 44 คน คิดเป็นร้อยละ 23.66

2.2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู					
	6.สังเกตการณ์ปฏิบัติงาน ในหน้าที่ครูผู้สอน	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	7.ปฏิบัติงานผู้ช่วยครู ประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา	✓	✓	✓	✓
	8.สังเกตการสอนของครู ประจำการ	✓	✓	✓	✓
	9.สังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน	✓	✓	✓	✓
	5. สังเกต และศึกษาการ บริหารจัดการสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับชุมชน	✓	✓	✓	✓
สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้					
	6.ฝึกออกแบบการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ				
	6.1 ระบุรายละเอียด ของหัวข้อสาระสำคัญของ เรื่องที่สอน กระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับ หน่วยการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	6.2 กำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ได้สอดคล้องกับ ตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ใน มาตรฐานการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	6.3 กำหนดประเด็น เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ ครอบคลุมหน่วยการ เรียนรู้	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	6.4 เขียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	6.5 กำหนดสื่อ/นวัตกรรมการสอนได้ครบถ้วนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	6.6 เลือกใช้และสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	6.7 ใช้เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	✓	✓	✓	✓
	6.8 แบบบันทึกผลการประเมินนักเรียนเพื่อสรุปข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	✓	✓	✓	✓
	7.ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน				
	7.1 กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือการวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	7.2 เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่ต้องการ	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้				
	7.3 มีวิธีการวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย	✓	✓	✓	✓
	7.4 ประเมินพฤติกรรม ของนักเรียนใน ขณะ จัดการเรียนรู้ เช่น ความ ตั้งใจเรียนความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมกับกิจกรรม การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	7.5 มีการประเมิน นักเรียนก่อนการจัดการ เรียนรู้ ด้านความรู้ พื้นฐานในเรื่องที่จะสอน ความสนใจ คุณลักษณะ ส่วนตัวของนักเรียน รายบุคคล	✓	✓	✓	✓
	7.6 มีการประเมินผล เมื่อสิ้นสุดหน่วยการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์การ เรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อ ตัดสินผลการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	7.7 ให้ข้อมูลป้อนกลับ แก่นักเรียน ทั้งจุดดี จุด ด้อย ให้คำแนะนำในการ ปรับปรุงตนเองทันทีหลัง การประเมิน	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	7.8 ใช้วิธีการและ เครื่องมือการประเมิน สอดคล้องตามตัว บ่งชี้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	8.ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรม การสอน แหล่งเรียนรู้				
	8.1 การใช้สื่อการสอนที่ เหมาะสม กระตุ้นทักษะ การคิด เช่น สื่อของจริง ภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อ จำลอง ภาพ วีดีโอ เพื่อฝึก การวิเคราะห์ และกระตุ้น ความอยากรู้ของนักเรียน	✓	✓	✓	✓
	8.2 สื่อที่นำมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอน เหมาะกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนบรรลุตาม จุดประสงค์ที่กำหนด	✓	✓	✓	✓
	8.3 การนำสื่อ นวัตกรรมที่สวยงาม แปลกใหม่ แลทำให้เกิด การเรียนรู้ได้ง่าย ชัดเจน มาใช้ประกอบการจัดการ เรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	8.4 ใช้สื่อ / นวัตกรรม ที่หาได้ง่าย ประหยัด สอดคล้องกับกิจกรรมและ ปลอดภัย สะดวกต่อการ ใช้งาน และช่วยให้	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	นักเรียนได้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้				
	8.5 ใช้แหล่งเรียนรู้ใน โรงเรียนในการจัดการ เรียนการสอนและช่วยให้ นักเรียนได้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	8.6 ใช้แหล่งเรียนรู้ใน ท้องถิ่นในการจัดการ เรียนการสอนและช่วยให้นักเรียน ได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ กำหนด	✓	✓	✓	✓
	9.ทักษะการปฏิบัติการ เป็นครูผู้ช่วยสอน				
	9.1 ใช้วิธีการนำเข้าสู่ บทเรียนที่ดึงดูดความ สนใจและเหมาะสมกับ เนื้อหาการสอน เช่น การ พูดเกริ่นนำ ให้ดู วิดีโอ การใช้เพลง นิทาน เกม ฯลฯ	✓	✓	✓	✓
	9.2 แจ้างจุดมุ่งหมายการ เรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบ	✓	✓	✓	✓
	9.3 ทบทวนบทเรียนที่ เรียนผ่านมาเพื่อเชื่อมโยง เข้าสู่เนื้อหาใหม่	✓	✓	✓	✓
	9.4 ชี้แจง แนะนำ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการ	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	ประเมินเกณฑ์การ ประเมิน ผลการเรียนรู้				
	9.5 ใช้วิธีการที่ หลากหลาย กระตุ้น นักเรียนให้มีความอยากรู้ ในขณะจัดการเรียนการ สอน เช่น ใช้คำถาม กิจกรรมหรือยกตัวอย่าง ฯลฯ	✓	✓	✓	✓
	9.6 แนะนำวิธีการที่ ถูกต้องในการแสวงหา ความรู้ของนักเรียน เช่น วิธีการค้นคว้าจากเอกสาร วิธีการศึกษาจากแหล่ง เรียนรู้ วิธีการสัมภาษณ์ผู้รู้ วิธีการเรียนรู้จากการ ปฏิบัติ การทดลอง การ สำรวจ ฯลฯ	✓	✓	✓	✓
	9.7 มอบหมายงานที่ กระตุ้นความสนใจให้ นักเรียนแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง	✓	✓	✓	✓
	9.8 ใช้รูปแบบการ จัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การทำงานกลุ่ม การ ประมวลความรู้จาก แผนผัง ความคิด การ	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	แสดงบทบาทสมมติฯ การ ฝึกพูดหน้าชั้นเรียน เป็น ต้น				
	9.9 จัดการเรียนรู้ สอนแบบบูรณาการ กระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมี ส่วนร่วมกับกิจกรรมการ เรียนรู้ เช่น การแสดง ความคิดเห็น การมีส่วน ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ฯลฯ	✓	✓	✓	✓
	9.10 ดูแล ควบคุมการ อภิปรายกลุ่มหรือการร่วม แสดงความคิดเห็น โดย การให้คำแนะนำความ เป็นประชาธิปไตยนักเรียน ในการยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	✓	✓	✓	✓
	9.11 ให้คำแนะนำที่ ถูกต้องหรือให้แนว ทางการค้นคว้าแก่ นักเรียนที่มีข้อสงสัย / มี ปัญหาการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	9.12 รับฟังความคิดเห็น ของนักเรียนจัด สภาพแวดล้อมใน ห้องเรียน หรือแหล่ง เรียนรู้ให้มีความปลอดภัย ในขณะจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	9.13 ประยุกต์ใช้ จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และ จิตวิทยาให้คำปรึกษาใน การวิเคราะห์และพัฒนา ผู้เรียนตามศักยภาพ	✓	✓	✓	✓
	9.14 มีบุคลิกที่เร้าใจ ยิ้ม แย้ม แจ่มใส ใช้วาจา ท่าทางที่ทำให้ นักเรียนมี ความสุขในการเรียน	✓	✓	✓	✓
	10. การวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้				
	10.1 รวบรวมปัญหาที่ เกิดขึ้นในการจัดการเรียน การสอน	✓	✓	✓	✓
	10.2 วิเคราะห์ หาสาเหตุ ที่สำคัญ ที่จะส่งผลกระทบต่อ การจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓
	10.3 สร้าง หรือเลือกใช้ นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการ แก้ปัญหาได้สอดคล้องกับ สาเหตุของปัญหา	✓	✓	✓	✓
	10.4 ออกแบบการ ดำเนินงานวิจัยอย่าง ชัดเจนและสามารถปฏิบัติ ได้	✓	✓	✓	✓
	10.5 สะท้อนผลการ ดำเนินงานวิจัยในแต่ละ ขั้นตอน	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	10.6 เผยแพร่รายงาน การวิจัยได้ครบถ้วนตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	✓	✓	✓	✓
สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน					
	6.ร่วมมือกับผู้ปกครองใน การพัฒนาและแก้ปัญหา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึง ประสงค์	✓	✓	✓	✓
	7.เข้าร่วมเครือข่ายความ ร่วมมือกับผู้ปกครองและ ชุมชน เพื่อสนับสนุนการ เรียนรู้ที่มีคุณภาพของ ผู้เรียน	✓	✓	✓	✓
	8. ศึกษา เรียนรู้องค์ความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ด้านวัฒนธรรมของชุมชน และภูมิปัญญาในท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
	9. ปฏิบัติตนในการอยู่ ร่วมกับชุมชนได้อย่าง เหมาะสม	✓	✓	✓	✓
	10. เข้าร่วมกิจกรรมที่ ส่งเสริม อนุรักษ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู					
จรรยาบรรณ ต่อตนเอง	8. รัก ศรัทธาและภูมิใจใน วิชาชีพครู มีจิตวิญญาณ และอุดมการณ์ความเป็น ครู	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	9.พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	✓	✓	✓	✓
	10. มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบและสามารถนำไปปฏิบัติได้ให้เสร็จทันเวลาสามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง	✓	✓	✓	✓
	11. สามารถสร้างสรรค์ผลงาน/นวัตกรรมการสอน/ สื่อการสอน ที่แปลกใหม่ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น	✓	✓	✓	✓
	12. มีวิจารณญาณในการวิเคราะห์สารสนเทศที่นำเชื่อถือเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานครู	✓	✓	✓	✓
	13. สังเคราะห์ความรู้เพื่อจัดทำโครงการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน/การปฏิบัติงาน	✓	✓	✓	✓
จรรยาบรรณ ต่อวิชาชีพ	3.ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู	✓	✓	✓	✓
	4.เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
จรรยาบรรณ ต่อ ผู้รับบริการ	6.รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้ กำลังใจแก่ศิษย์ และ ผู้รับบริการ ตามบทบาท หน้าที่โดยเสมอหน้า	✓	✓	✓	✓
	7.ส่งเสริมให้เกิดการ เรียนรู้ ทักษะ และนิสัย ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และ ผู้รับบริการ ตามบทบาท หน้าที่อย่างเต็ม ความสามารถ ด้วยความ บริสุทธิ์ใจ	✓	✓	✓	✓
	8.ประพฤติปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ	✓	✓	✓	✓
	9.ไม่กระทำความ ผิดปฏิบัติต่อความเจริญทาง กายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของ ศิษย์ และผู้รับบริการ	✓	✓	✓	✓
	10. ให้บริการด้วยความ จริงใจและเสมอภาค โดย ไม่เรียกรับหรือยอมรับ ผลประโยชน์จากการใช้ ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ	✓	✓	✓	✓
จรรยาบรรณ ต่อ ผู้ ร่ว ม ป ระ ก อบ วิชาชีพ	3.ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกัน และกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบ คุณธรรม	✓	✓	✓	✓

รายด้าน สมรรถนะ	ตัวชี้วัดสมรรถนะ	ผู้บริหาร สถานศึกษา	คณะกรรมการ ฝึก	อาจารย์ นิเทศ	ครูพี่ เลี้ยง
	2. สร้างความสามัคคีใน หมู่คณะ	✓	✓	✓	✓
จรรยาบรรณ ต่อสังคม	3. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับ การอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึง ผลประโยชน์ของส่วนรวม เป็นสำคัญ	✓	✓	✓	✓
	2. ปฏิบัติตนตาม กฎระเบียบของสังคม ภายใต้ระบอบ ประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขอย่างเคร่งครัด	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษา
ปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สรุป
สาระสำคัญสมรรถนะรายด้านและตัวบ่งชี้ของแต่ละด้านสมรรถนะได้สมรรถนะ 4 สมรรถนะ ตัวบ่งชี้
สมรรถนะ 70 ตัวบ่งชี้

2.3 ผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู	4.36	0.77	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.88$)
1. สังเกตการณ์ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้สอน	4.37	0.72	มาก	
2. ปฏิบัติงานผู้ช่วยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา	4.44	0.68	มาก	
3. สังเกตการสอนของครูประจำการ	4.23	0.87	มาก	
4. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	4.35	0.77	มาก	
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน	4.42	0.79	มาก	
สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้	4.44	0.73	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.83$)
ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.48	0.71	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.71$)
6. ระบุรายละเอียดของหัวข้อสาระสำคัญของเรื่องที่สอน กระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	4.34	0.83	มาก	
7. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้	4.51	0.80	มากที่สุด	
8. กำหนดประเด็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้	4.45	0.68	มาก	

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับ ความ เหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
9. เขียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่ ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.50	0.73	มากที่สุด	
10. กำหนดสื่อ/นวัตกรรมการสอนได้ครบถ้วน และสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการ เรียนรู้	4.54	0.72	มากที่สุด	
11. เลือกใช้และสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการ เรียนรู้	4.29	0.80	มาก	
12. ใช้เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสม	4.60	0.58	มากที่สุด	
13. แบบบันทึกผลการประเมินนักเรียนเพื่อสรุป ข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย				
ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน	4.58	0.59	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.70$)
14. กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือการวัดได้ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.45	0.75	มาก	
15. เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และสอดคล้อง กับ พฤติกรรมที่ต้องการวัด และจุดประสงค์การ เรียนรู้	4.32	0.81	มาก	
16. มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	4.44	0.73	มาก	
17. ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนใน ขณะ จัดการเรียนรู้ เช่น ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.38	0.79	มาก	
18. มีการประเมินนักเรียนก่อนการจัดการเรียน การรู้ ด้านความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะสอน ความสนใจ คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียนรายบุคคล	4.39	0.74	มาก	
19. มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการ จัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้	4.56	0.71	มากที่สุด	

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
20. ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน ทั้งจุดดี จุดด้อย ให้คำแนะนำในการปรับปรุงตนเองทันทีหลังการประเมิน	4.42	0.73	มาก	
21. ใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมิน สอดคล้องตามตัว บ่งชี้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	4.61	0.73	มากที่สุด	
ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้	4.47	0.78	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.70$)
22. การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม กระตุ้นทักษะการคิด เช่น สื่อของจริงภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อจำลอง ภาพ วีดิโอ เพื่อฝึก การวิเคราะห์ และกระตุ้นความอยากรู้ของนักเรียน	4.37	0.79	มาก	
23. สื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เหมาะกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด	4.49	0.79	มาก	
24. การนำสื่อ/นวัตกรรมที่สวยงาม แปลกใหม่ แลทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ชัดเจน มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้	4.40	0.77	มาก	
25. ใช้สื่อ / นวัตกรรม ที่หาได้ง่าย ประหยัด สอดคล้องกับกิจกรรมและปลอดภัย สะดวกต่อการใช้งาน และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.29	0.87	มาก	
26. ใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนในการจัดการเรียน การรู้และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.38	0.76	มาก	
27. ใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้ และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด	4.11	0.86	มาก	
ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน	4.53	0.68	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
				($\bar{X} = 3.40$)
28. ใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาการสอน เช่น การพูดเกริ่นนำให้ดู วีดีโอ การใช้เพลง นิทาน เกม ฯลฯ	4.40	0.77	มาก	
29. แจ้งจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบ	4.29	0.75	มาก	
30. ทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านมาเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่	4.37	0.80	มาก	
31. ชี้แจง แนะนำ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการประเมินเกณฑ์การประเมิน ผลการเรียนรู้	4.44	0.73	มาก	
32. ใช้วิธีการที่หลากหลาย กระตุ้นนักเรียนให้มีความอยากรู้ ในขณะจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้คำถาม กิจกรรมหรือยกตัวอย่าง ฯลฯ	4.38	0.79	มาก	
33. แนะนำวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน เช่น วิธีการค้นคว้าจากเอกสาร วิธีการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ วิธีการสัมภาษณ์ผู้รู้ วิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การทดลอง การสำรวจ ฯลฯ	4.40	0.74	มาก	
34. มอบหมายงานที่กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	4.57	0.71	มากที่สุด	
35. ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การทำงานกลุ่ม การประมวลความรู้จากแผนผัง ความคิด การแสดงบทบาทสมมติฯ การฝึกพูดหน้าชั้นเรียน เป็นต้น	4.42	0.73	มาก	
36. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ฯลฯ	4.61	0.73	มากที่สุด	

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
37. ดูแล ควบคุมการอภิปรายกลุ่มหรือการร่วมแสดงความคิดเห็น โดยการให้คำแนะนำความเป็นประชาธิปไตยแก่นักเรียน ในการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.47	0.78	มาก	
38. ให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือให้แนวทางการค้นคว้าแก่ นักเรียนที่มีข้อสงสัย / มีปัญหาการเรียนรู้	4.50	0.79	มาก	
39. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน หรือแหล่งเรียนรู้ให้มีความปลอดภัยในขณะจัดการเรียนรู้	4.38	0.76	มาก	
40. ประยุกต์ใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	4.28	0.86	มาก	
41. มีบุคลิกที่ร่าเริง ยิ้มแย้ม แจ่มใส ใช้วาจาทำทางที่ทำให้ นักเรียนมีความสุขในการเรียน	4.38	0.76	มาก	
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	4.13	0.87	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.76$)
42. รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียน การรู้	4.45	0.75	มาก	
43. วิเคราะห์ หาสาเหตุที่สำคัญ ที่จะส่งผล กระทบต่อการจัดการเรียนรู้	4.53	0.68	มากที่สุด	
44. สร้าง หรือเลือกใช้นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้สอดคล้องกับสาเหตุของปัญหา	4.29	0.75	มาก	
45. ออกแบบการดำเนินงานวิจัยอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	4.38	0.80	มาก	
46. สะท้อนผลการดำเนินงานวิจัยในแต่ละ ขั้นตอน	4.44	0.73	มาก	
47. เผยแพร่รายงานการวิจัยได้ครบถ้วนตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.38	0.79	มาก	

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน	4.40	0.74	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.60$)
48. ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.57	0.71	มากที่สุด	
49. เข้าร่วมเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน	4.42	0.73	มาก	
50. ศึกษา เรียนรู้องค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนด้านวัฒนธรรมของชุมชนและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	4.61	0.73	มากที่สุด	
51. ปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสม	4.47	0.78	มาก	
52. เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริม อนุรักษ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.49	0.79	มาก	
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู	4.46	0.76	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.84$)
จรรยาบรรณต่อตนเอง	4.34	0.78	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.97$)
53. รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู	4.38	0.77	มาก	
54. มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ	4.29	0.86	มาก	
55. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	4.40	0.76	มาก	
56. มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบและสามารถนำไปปฏิบัติได้ให้เสร็จทันเวลาสามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง	4.11	0.86	มาก	

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
57. สามารถสร้างสรรค์ผลงาน/นวัตกรรมการสอน/ สื่อการสอน ที่แปลกใหม่ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น	4.54	0.67	มากที่สุด	
58. มีวิจรรย์ญาณในการวิเคราะห์สารสนเทศที่น่าเชื่อถือเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานครู	4.29	0.76	มาก	
59. สังเคราะห์ความรู้เพื่อจัดทำโครงการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน/การปฏิบัติงาน	4.38	0.80	มาก	
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.41	0.76	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.80$)
60. ศรัทธา ชื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู	4.44	0.73	มาก	
61. เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ	4.38	0.79	มาก	
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.49	0.74	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.68$)
62. รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า	4.39	0.74	มาก	
63. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ	4.56	0.71	มากที่สุด	
64. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกายวาจา และจิตใจ	4.42	0.72	มาก	
65. ไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ	4.61	0.73	มากที่สุด	

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ความคิดเห็น		ระดับความเหมาะสม	ผลการประเมิน (เกณฑ์การตัดสิน)
	$\bar{X}$	S.D.		
66. ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ	4.47	0.78	มาก	
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.58	0.72	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.90$)
67. ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม	4.52	0.74	มากที่สุด	
68. สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	4.64	0.69	มากที่สุด	
จรรยาบรรณต่อสังคม	4.46	0.80	มาก	ผ่านเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.80$)
69. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ	4.48	0.80	มาก	
70. ปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบของสังคมภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเคร่งครัด	4.44	0.80	มาก	
รวมสมรรถนะ	4.42	0.76	มาก	

จากตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะพบว่า

สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D = 0.77)

สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D = 0.73) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะย่อย พบว่า ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.58$, S.D = 0.59) ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.53$, S.D = 0.68) ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D = 0.71) ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, S.D = 0.78) และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, S.D = 0.87) ตามลำดับ

สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D = 0.74)

สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะย่อย พบว่า จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.58$, S.D = 0.72) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$, S.D = 0.76) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D = 0.74) จรรยาบรรณต่อสังคม ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D = 0.80) และจรรยาบรรณต่อตนเอง ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, S.D = 0.78) ตามลำดับ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. บทย่อ

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
วิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. เพื่อประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4

1.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากรในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ปีการศึกษา 2566 ทั้งสิ้น จำนวน 356 คน ประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษา	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 4	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 4	คน

คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 18	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 20	คน
อาจารย์นิเทศ	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 22	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 26	คน

ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 52	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน 63	คน

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน 23	คน
------------------------------	----------	----

วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	41	คน
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4			
วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	29	คน
วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	54	คน

กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) ปีการศึกษา 2566 เปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, Vol.30, หน้า 607-610) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน และเลือกใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษา	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	2	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	2	คน
คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ				
	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	9	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	10	คน
อาจารย์นิเทศ	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	12	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	13	คน
ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู				
	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	27	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	33	คน
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3				
	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	12	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	22	คน
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4				
	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช	จำนวน	15	คน
	วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง	จำนวน	29	คน

1.3 เครื่องมือวิจัย

แบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2. สรุปผล

สรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สรุปสาระสำคัญ สมรรถนะรายด้านและตัวบ่งชี้ของแต่ละด้านสมรรถนะได้สมรรถนะ 4 สมรรถนะ ตัวบ่งชี้สมรรถนะ 70 ตัวบ่งชี้

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.22 อาจารย์นิเทศ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.44 ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 60 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 18.28 และนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 44 คน คิดเป็นร้อยละ 23.66

ผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะพบว่า

สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D = 0.77)

สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D = 0.73) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะย่อย พบว่า ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.58$, S.D = 0.59) ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.53$, S.D = 0.68) ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D = 0.71) ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, S.D = 0.78) และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, S.D = 0.87) ตามลำดับ

สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D = 0.74)

สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะย่อย พบว่า จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.58$, S.D = 0.72) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$, S.D = 0.76) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D = 0.74) จรรยาบรรณต่อสังคม ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D = 0.80) และจรรยาบรรณต่อตนเอง ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, S.D = 0.78) ตามลำดับ

3. อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สรุปสาระสำคัญสมรรถนะรายด้านและตัวบ่งชี้ของแต่ละด้านสมรรถนะได้สมรรถนะ 4 สมรรถนะ ตัวบ่งชี้สมรรถนะ

70 ตัวบ่งชี้ สอดคล้องกับกนกวรรณ ศรีวาปี, เนตรนภา เรืองไชย และคณะ(2567 : 55) ศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ชั้นปีที่ 5 ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่ายวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2558 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะ ด้านความสามารถประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพผู้เรียน ด้านความสามารถวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านความสามารถจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษามีสมรรถนะการปฏิบัติการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากในการผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู มีการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพมีข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่น และกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุม เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ ต้องใช้ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพ อีกทั้งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน มาตรฐานการปฏิบัติตน โดยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ให้หลักสูตรปริญญาทางการศึกษาต้องปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภา กำหนดพร้อมทั้งการกำหนดสาระความรู้และสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ (คุรุสภา.2549) สอดคล้องกับการวางกรอบการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบทั้งการกำหนดคำอธิบายรายวิชา การวางแผนทางการจัดทำเอกสารประกอบการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา การวางแผนมุ่งหมายของการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพครู ขอบเขตของการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพครูการปฏิบัติตนของนักศึกษา การ

วัดและประเมินผลการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพครู และการประเมินการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตามคุรุสภากำหนด (คณะครุศาสตร์. มปป.) และสอดคล้องกับวิถาวรรณ เอกรวรรณ์, พิกุล เอกวางกร, บุญเรียง ขจรศิลป์ (2560 : 123) การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า ควรมีการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาทางการศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญาตรีสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) โดยการพัฒนาเป็นแบบตรวจสอบรายการ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้สมรรถนะย่อย ดังนี้ 1) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 2) การเตรียมสิ่งที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3) การนำเข้าสู่บทเรียน 4) บทบาทของผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน 6) การใช้สื่อ / นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินการเรียนรู้นักเรียน 8) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 9) ความรู้ที่จะนำมาใช้ในวิชาชีพครู และตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม การปฏิบัติงานครู โดยประกอบด้วยตัวบ่งชี้สมรรถนะย่อยดังนี้ 1) การแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกได้ถึง ความศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน 2) ปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับการประกอบวิชาชีพครู 3) ความรับผิดชอบและความมีวินัย 4) การทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) ปฏิบัติตนตามวิถีความเป็นไทยและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 6) การใช้ทักษะการคิดในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ครู 7) ทักษะการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

ผลการประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่าโดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D = 0.76) เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะพบว่า สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D = 0.77) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D = 0.73) สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน ผลประเมินผ่านเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D = 0.74) สมรรถนะด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ผลประเมินผ่านกว่าเกณฑ์และมีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.46$, S.D = 0.76) สอดคล้องกับ กนกวรรณ ศรีวาปี เนตร

นภา เรืองไชย พิระพร รัตนาเกียรติ วณิชา สาคร ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ (2561 : 55) การวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักงาน เลขาธิการคุรุสภา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้¹. สมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรฐานวิชาชีพ ทางการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาโดยภาพรวม มีสมรรถนะการปฏิบัติการสอน อยู่ใน ระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดย เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านความสามารถจัดท ารายงานผลการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}$ =4.64) รองลงมาคือ ด้านความสามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะ ($\bar{X}$ =4.62) ด้านความสามารถวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}$ =4.59) และด้านความสามารถ ประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพผู้เรียน ($\bar{X}$ =4.63) มี ค่าเฉลี่ยตามลำดับ และสอดคล้องกับปาริชาติ แซ่เบ้ (2559 : 146) การประเมินการจัดการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริงตามหลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยช่างศิลป์ สุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิตของการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงของหลักสูตร การประเมินการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง พบว่าโดยภาพรวมด้านผลผลิตของการจัดการ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ประเมินผ่านเกณฑ์และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ตามสมรรถนะพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าภาควิชา นักเรียน สถาน ประกอบการ/ผู้ประกอบการ และครูฝึกประเมินผ่านเกณฑ์และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สมรรถนะข้อที่ให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง มีค่าความเหมาะสมน้อยกว่าสมรรถนะด้านอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรศิลปกรรม ประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีโครงสร้างและจัดการเรียนการสอนด้านการฝึกปฏิบัติทางศิลปะตาม ขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถทักษะทางด้านศิลปะ นักเรียนเรียนรู้ตามแบบขั้นตอน ตามผู้สอน จึงส่งผลให้โอกาสที่นักเรียนจะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมีน้อยเพราะรายวิชาทางด้านศิลปะ แขนงต่างๆมีมาก นอกจากนี้หลักสูตรได้เน้นหนักไปทางศิลปะมากจนทำให้ความสามารถในการ สื่อสาร และความสามารถนำความรู้ทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ค่อนข้างน้อยในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อับดุลฮาติม อาแด และอิบบรอเฮง อาลฮูเซน (2561 : 59) ที่ได้ทำ วิจัยเรื่องศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา ด้านความเป็นครู อยู่ในระดับ

มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 5 อันดับแรกที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครูปฏิบัติงานตามหน้าที่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ทิศตนในการ ปฏิบัติงานหน้าที่ที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อความก้าวหน้าของตนเอง ให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนด้วยความเมตตากรุณาตาม ความสามารถด้วยความเสมอภาค และร่วมมือกับบุคลากรในสถานศึกษาในการดำเนินการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาวิชาชีพครูจะได้รับการปลูกฝังจรรยาบรรณ วิชาชีพตั้งแต่เข้ารับการศึกษาศรีอยุธยาตรี ตลอดจนได้รับการฝึกฝนความเป็นครูระหว่าง การได้ลง ภาคนามฝึกปฏิบัติเป็นผู้ช่วยครู และหน้าที่ครูก่อนการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สิ่งเหล่านี้จึง ส่งผลดีให้นักศึกษามีการเตรียมตัว และสร้างความตระหนัก ความรักศรัทธาในวิชาชีพครู ในส่วนของ ด้านรายงานผลการพัฒนาผู้เรียน มีผลประเมินการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อ พิจารณารายข้อแล้วพบว่าผลการประเมินบางหัวข้อมีผลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสรุปผล อภิปรายผลการพัฒนาผู้เรียน มีความถูกต้องชัดเจน

4. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรพัฒนาสมรรถนะตัวบ่งชี้ของแต่ละสาขาวิชาเนื่องจากสมรรถนะวิชาชีพครูของแต่ละสาขาจะมีสมรรถนะย่อย ๆ ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ควรให้นักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู ตามตัวบ่งชี้ที่เหมาะสม
2. ควรวิเคราะห์แยกสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของแต่ละระดับชั้นปี เพื่อการออกแบบประเมินผลได้สอดคล้องกับสมรรถนะชั้นปี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ศรีวาปี, เนตรนภา เรืองไชย, พิระพร รัตนเกียรติ, วณิชา สาคร, ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์.
(2561). การศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตาม
มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา . *ทุนอุดหนุนจาก
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2559*.
- ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 .(2562, 20 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*.เล่ม 136 ตอนที่ 68 ง.หน้า 18-20.
- คุรุสภา.(2562). ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และ
ประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.
2562 หน้า 12-14.
- ชูชัย สมितिไกร.(2550).การสรรหา การคัดเลือก และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์วิทย์ แสงทอง.(2551).เทคนิคการจัดทำและนำ Job Competency ไปใช้งาน(ฉบับคนงาน).
พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ : เอส อาร์ เซ็นเตอร์.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร.(2555). การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย:คุณสมบัติการวัดเชิง
จิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริชาติ แซ่แป้.(2559). การประเมินการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามหลักสูตร
ศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรธิดา แสงทอง.(2550). สมรรถนะของพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลอุดรดิตถ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,สาขาวิชาการบริหารการพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มัลลิกา โฆษิตชัยมงคล.(2546).Best Practice in Patient Safety : Competency assessment
ในสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล.กรุงเทพฯ : ดีไซน์
- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2551). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา.กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์ บัณฑิตศึกษา
วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-
สฤษดิ์วงศ์.
- วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช.(2562). หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา
(4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562).ภาควิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป
นครศรีธรรมราช, วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

- ศิริชัย กาญจนวาสี.(2556). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริเดช สุชีวะ. (2546). **หลักการประเมินการเรียนรู้ ใน การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพิศ กิตติรัชดา. (2550).**คู่มือประเมินสมรรถนะและผลการปฏิบัติงาน**.(ออนไลน์) แหล่งที่มา https://www.google.co.th/search?q=คู่มือประเมินสมรรถนะและผลการปฏิบัติ&ei=y9EvW_eyJJsXgrQHAh67IBQ&start
- สุวิมล ว่องวาณิช (2546).**รวมบทความผลการเรียนรู้แนวใหม่**.กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานข้าราชการพลเรือน.(2548). **คำจำกัดความและรายละเอียดสมรรถนะ(Competency) สำหรับตำแหน่งนราขการพลเรือน**.กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). **รายงานประจำปี 2556 สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษากับเส้นทางการพัฒนาการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา.
- อลงกรณ์ มีสุทธา และสมิต สัจฉกร (2551).**การประเมินผลการปฏิบัติงาน ฉบับปรับปรุง**.พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ส.ส.ท.
- อาภรณ์ ภูวิทยพันธ์. (2548). **Competency Dictionary**.กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อาภรณ์ ภูวิทยพันธ์.(2556). **การวิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรมบนพื้นฐานของ Competency**.กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อับดุลฮาติม อาแด และอิบบรอเฮง อาลฮูเซน. (2561). **ศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราช ภัฏยะลา**. ยะลา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ภาคผนวก ก

การหาคุณภาพเครื่องมือแบบประเมิน

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมิน (IOC) การประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาค ภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) และเชื่อมั่นของแบบประเมินรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation)

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมิน (IOC) การประเมินความสอดคล้องของสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาค ภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู					
71. สังเกตการณ์ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้สอน	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
72. ปฏิบัติงานผู้ช่วยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
73. สังเกตการสอนของครูประจำการ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
74. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
75. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้					
ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
76. ระบุรายละเอียดของหัวข้อสาระสำคัญของเรื่องที่สอน กระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
77. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
78. กำหนดประเด็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
79. เขียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
80. กำหนดสื่อ/นวัตกรรมการสอนได้ครบถ้วนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
81. เลือกใช้และสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
82. ใช้เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
83. แบบบันทึกผลการประเมินนักเรียนเพื่อสรุปข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน					
84. กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือการวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
85. เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่ต้องการวัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
86. มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
87. ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนใน ขณะจัดการเรียนรู้ เช่น ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
88. มีการประเมินนักเรียนก่อนการจัดการเรียน การรู้ ด้านความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะสอน ความสนใจ คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียนรายบุคคล	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
89. มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
90. ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน ทั้งจุดดี จุดด้อย ให้คำแนะนำในการปรับปรุงตนเองทันทีหลังการประเมิน	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
91. ใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินสอดคล้องตามตัว บ่งชี้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้					
92. การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม กระตุ้นทักษะการคิด เช่น สื่อของจริงภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อจำลอง ภาพ วีดีโอ เพื่อฝึก การวิเคราะห์ และกระตุ้นความอยากรู้ของนักเรียน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
93. สื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เหมาะกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนบรรลุตาม จุดประสงค์ที่กำหนด	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
94. การนำสื่อ/นวัตกรรมที่สวยงาม แปลกใหม่ แลทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ชัดเจน มาใช้ ประกอบการจัดการเรียนรู้	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
95. ใช้สื่อ / นวัตกรรม ที่หาได้ง่าย ประหยัด สอดคล้องกับกิจกรรมและปลอดภัย สะดวกต่อการ ใช้งาน และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
96. ใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนในการจัดการ เรียนการสอน และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
97. ใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นในการจัดการ เรียนรู้และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ กำหนด	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน					
98. ใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดึงดูดความ สนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาการสอน เช่น การพูด เกริ่นนำ ให้ดู วีดีโอ การใช้เพลง นิทาน เกม ฯลฯ	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
99. แจ้างจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ให้นักเรียน รับทราบ					
100. ทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านมาเพื่อ เชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
101. ชี้แจง แนะนำ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการประเมินเกณฑ์การประเมิน ผลการเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
102. ใช้วิธีการที่หลากหลาย กระตุ้นนักเรียน ให้มีความอยากรู้ ในขณะจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้คำถาม กิจกรรมหรือยกตัวอย่าง ฯลฯ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
103. แนะนำวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน เช่น วิธีการค้นคว้าจากเอกสาร วิธีการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ วิธีการสัมภาษณ์ผู้รู้ วิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การทดลอง การสำรวจ ฯลฯ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
104. มอบหมายงานที่กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
105. ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การทำงานกลุ่ม การประมวลความรู้จากแผนผังความคิด การแสดงบทบาทสมมติฯ การฝึกพูดหน้าชั้นเรียน เป็นต้น	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
106. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ กระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้อื่นๆ ฯลฯ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
107. ดูแล ควบคุมการอภิปรายกลุ่มหรือการร่วมแสดงความคิดเห็น โดยการให้คำแนะนำความเป็นประชาธิปไตยนักเรียน ในการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
108. ให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือให้แนวทางในการค้นคว้าแก่ นักเรียนที่มีข้อสงสัย / มีปัญหาการเรียนรู้	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
109. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน หรือแหล่งเรียนรู้ให้มีความปลอดภัยในขณะจัดการเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
110. ประยุกต์ใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
111. มีบุคลิกที่ร่าเริง ยิ้มแย้ม แจ่มใส ใช้วาจาทำทางที่ทำให้ นักเรียนมีความสุขในการเรียน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้					
112. รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
113. วิเคราะห์ หาสาเหตุที่สำคัญ ที่จะส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
114. สร้าง หรือเลือกใช้นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้สอดคล้องกับสาเหตุของปัญหา	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
115. ออกแบบการดำเนินงานวิจัยอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
116. สะท้อนผลการดำเนินงานวิจัยในแต่ละขั้นตอน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
117. เผยแพร่รายงานการวิจัยได้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน					
118. ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
119. เข้าร่วมเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
120. ศึกษา เรียนรู้องค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนด้านวัฒนธรรมของชุมชนและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
121. ปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
122. เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริม อนุรักษ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู					
จรรยาบรรณต่อตนเอง					

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
123. รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
124. มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
125. พัฒนatenเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
126. มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ให้เสร็จทันเวลาสามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
127. สามารถสร้างสรรค์ผลงาน/นวัตกรรม การสอน/ สื่อการสอน ที่แปลกใหม่ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
128. มีวิจารณญาณในการวิเคราะห์สารสนเทศที่น่าเชื่อถือเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานครู	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
129. สังเคราะห์ความรู้เพื่อจัดทำโครงการ พัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน/การปฏิบัติงาน	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ					
130. ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
131. เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ					
132. รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
133. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
134. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกายวาจา และจิตใจ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
135. ไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
136. ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาคโดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
137. ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
138. สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อสังคม					
139. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ	1	1	0	0.67	คัดเลือกไว้
140. ปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบของสังคมภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเคร่งครัด	1	1	1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) และเชื่อมั่นของแบบประเมินรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation)

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ผลการพิจารณา
สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู		
1. สังเกตการณ์ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้สอน	.898**	คัดเลือกไว้
2. ปฏิบัติงานผู้ช่วยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา	.708**	คัดเลือกไว้
3. สังเกตการสอนของครูประจำการ	.811**	คัดเลือกไว้
4. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	.888**	คัดเลือกไว้
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน	.749**	คัดเลือกไว้
สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้		
ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
6. ระบุรายละเอียดของหัวข้อสาระสำคัญของเรื่องที่สอน กระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	.898**	คัดเลือกไว้
7. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้	.836**	คัดเลือกไว้
8. กำหนดประเด็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้	.762**	คัดเลือกไว้
9. เขียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	.708**	คัดเลือกไว้
10. กำหนดสื่อ/นวัตกรรมการสอนได้ครบถ้วนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	.811**	คัดเลือกไว้
11. เลือกใช้และสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้	.888**	คัดเลือกไว้
12. ใช้เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	.898**	คัดเลือกไว้
13. แบบบันทึกผลการประเมินนักเรียนเพื่อสรุปข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	.708**	คัดเลือกไว้
ฝึกการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน		
14. กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือการวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	.811**	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ผลการพิจารณา
15. เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่ต้องการวัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	.888**	คัดเลือกไว้
16. มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	.749**	คัดเลือกไว้
17. ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนใน ขณะจัดการเรียนรู้ เช่น ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้	.898**	คัดเลือกไว้
18. มีการประเมินนักเรียนก่อนการจัดการเรียนการรู้ ด้านความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะสอน ความสนใจ คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียนรายบุคคล	.836**	คัดเลือกไว้
19. มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้	.762**	คัดเลือกไว้
20. ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน ทั้งจุดดี จุดด้อย ให้คำแนะนำในการปรับปรุงตนเองทันทีหลังการประเมิน	.824**	คัดเลือกไว้
21. ใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินสอดคล้องตามตัว บ่งชี้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	.871**	คัดเลือกไว้
ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้		
22. การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม กระตุ้นทักษะการคิด เช่น สื่อของจริง ภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อจำลอง ภาพ วีดีโอ เพื่อฝึก การวิเคราะห์ และกระตุ้นความอยากรู้ของนักเรียน	.766**	คัดเลือกไว้
23. สื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเหมาะกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด	.824**	คัดเลือกไว้
24. การนำสื่อ/นวัตกรรมที่สวยงาม แปลกใหม่ แลทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ชัดเจน มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้	.871**	คัดเลือกไว้
25. ใช้สื่อ / นวัตกรรม ที่หาได้ง่าย ประหยัด สอดคล้องกับกิจกรรมและปลอดภัย สะดวกต่อการใช้งาน และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	.754**	คัดเลือกไว้
26. ใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนในการจัดการเรียนการรู้และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	.898**	คัดเลือกไว้
27. ใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด	.836**	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ผลการพิจารณา
ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน		
28. ใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาการสอน เช่น การพูดเกริ่นนำ ให้อ่าน วีดิโอ การใช้เพลง นิทาน เกม ฯลฯ	.754**	คัดเลือกไว้
29. แจ้งจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบ	.811**	คัดเลือกไว้
30. ทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านมาเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่	.888**	คัดเลือกไว้
31. ชี้แจง แนะนำ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการประเมินเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้	.732**	คัดเลือกไว้
32. ใช้วิธีการที่หลากหลาย กระตุ้นนักเรียนให้มีความอยากรู้ ในขณะจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้คำถาม กิจกรรมหรือยกตัวอย่าง ฯลฯ	.894**	คัดเลือกไว้
33. แนะนำวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน เช่น วิธีการค้นคว้าจากเอกสาร วิธีการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ วิธีการสัมภาษณ์ผู้รู้ วิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การทดลอง การสำรวจ ฯลฯ	.842**	คัดเลือกไว้
34. มอบหมายงานที่กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	.762**	คัดเลือกไว้
35. ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การทำงานกลุ่ม การประมวลความรู้จากแผนผัง ความคิด การแสดงบทบาทสมมติฯ การฝึกพูดหน้าชั้นเรียน เป็นต้น	.824**	คัดเลือกไว้
36. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ฯลฯ	.871**	คัดเลือกไว้
37. ดูแล ควบคุมการอภิปรายกลุ่มหรือการร่วมแสดงความคิดเห็น โดยการให้คำแนะนำความเป็นประชาธิปไตยนักเรียน ในการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	.754**	คัดเลือกไว้
38. ให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือให้แนวทางการค้นคว้าแก่ นักเรียนที่มีข้อสงสัย / มีปัญหาการเรียนรู้	.741**	คัดเลือกไว้
39. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน หรือแหล่งเรียนรู้ให้มีความปลอดภัยในขณะจัดการเรียนรู้	.888**	คัดเลือกไว้
40. ประยุกต์ใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	.762**	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ผลการพิจารณา
41. มีบุคลิกท่าทาง ยิ้มแย้ม แจ่มใส ใช้วาจา ท่าทางที่ทำให้ นักเรียนมีความสุขในการเรียน	.824**	คัดเลือกไว้
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้		
42. รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน	.754**	คัดเลือกไว้
43. วิเคราะห์ หาสาเหตุที่สำคัญ ที่จะส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้	.741**	คัดเลือกไว้
44. สร้าง หรือเลือกใช้นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้สอดคล้องกับสาเหตุของปัญหา	.787**	คัดเลือกไว้
45. ออกแบบการดำเนินงานวิจัยอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้	.888**	คัดเลือกไว้
46. สะท้อนผลการดำเนินงานวิจัยในแต่ละขั้นตอน	.732**	คัดเลือกไว้
47. เผยแพร่รายงานการวิจัยได้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	.894**	คัดเลือกไว้
สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน		
48. ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	.842**	คัดเลือกไว้
49. เข้าร่วมเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน	.762**	คัดเลือกไว้
50. ศึกษา เรียนรู้องค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนด้านวัฒนธรรมของชุมชนและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	.824**	คัดเลือกไว้
51. ปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสม	.871**	คัดเลือกไว้
52. เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	.766**	คัดเลือกไว้
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู		
จรรยาบรรณต่อตนเอง		
53. รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู	.732**	คัดเลือกไว้
54. มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบ และซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ	.894**	คัดเลือกไว้
55. พัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	.842**	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ผลการพิจารณา
56. มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบและสามารถนำไปปฏิบัติได้ให้เสร็จทันเวลาสามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง	.762**	คัดเลือกไว้
57. สามารถสร้างสรรค์ผลงาน/นวัตกรรมการสอน/ สื่อการสอน ที่แปลกใหม่ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น	.824**	คัดเลือกไว้
58. มีวิจารณ์งานในการวิเคราะห์สารสนเทศที่น่าเชื่อถือเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานครู	.871**	คัดเลือกไว้
59. สังเคราะห์ความรู้เพื่อจัดทำโครงการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน/การปฏิบัติงาน	.783**	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ		
60. ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู	.888**	คัดเลือกไว้
61. เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ	.749**	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ		
62. รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า	.898**	คัดเลือกไว้
63. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ	.836**	คัดเลือกไว้
64. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกายวาจา และจิตใจ	.745**	คัดเลือกไว้
65. ไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ	.803**	คัดเลือกไว้
66. ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ	.871**	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ		
67. ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม	.803**	คัดเลือกไว้
68. สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	.871**	คัดเลือกไว้
จรรยาบรรณต่อสังคม		
69. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ	.898**	คัดเลือกไว้

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ผลการพิจารณา
70. ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคมภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเคร่งครัด	.803**	คัดเลือกไว้
เชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach)	0.993	

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัย

แบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตร
บัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของกองทุนส่งเสริม ววน. เรื่องพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานและสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินแต่ประการใด จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบประเมินตามความเป็นจริงทุกประการโดยแบ่งแบบประเมินเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยแบ่งออกเป็น 4 สมรรถนะ

- 1) สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ครู
- 2) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้
- 3) สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน
- 4) สมรรถนะด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามหลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ขอขอบคุณในการให้ความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง

นางสาวปาริชาติ แซ่เป้

อาจารย์วิจัย

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
สมรรถนะด้านการปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยครู					
1. สังเกตการณ์ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้สอน					
2. ปฏิบัติงานผู้ช่วยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา					
3. สังเกตการสอนของครูประจำการ					
4. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน					
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน					
สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้					
ฝึกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
6. ระบุรายละเอียดของหัวข้อสาระสำคัญของเรื่องที่สอน กระชับ ชัดเจน และสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้					
7. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้					
8. กำหนดประเด็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้					
9. เขียนกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้					
10. กำหนดสื่อ/นวัตกรรมการสอนได้ครบถ้วนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้					
11. เลือกใช้และสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้					
12. ใช้เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม					
13. แบบบันทึกผลการประเมินนักเรียนเพื่อสรุปข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย					
ฝึกรสร้างเครื่องมือวัดผลประเมิน					
14. กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือการวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15. เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และจุดประสงค์การเรียนรู้					
16. มีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย					

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
17. ประเมินพฤติกรรมของนักเรียนในขณะจัดการเรียนรู้ เช่น ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
18. มีการประเมินนักเรียนก่อนการจัดการเรียนการสอนด้านความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะสอน ความสนใจ คุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียนรายบุคคล					
19. มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้					
20. ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน ทั้งจุดดี จุดด้อย ให้คำแนะนำในการปรับปรุงตนเองทันทีหลังการประเมิน					
21. ใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินสอดคล้องตามตัวบ่งชี้ และจุดประสงค์การเรียนรู้					
ฝึกสร้างสื่อ นวัตกรรมการสอน แหล่งเรียนรู้					
22. การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม กระตุ้นทักษะการคิด เช่น สื่อของจริง ภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อจำลอง ภาพ วีดีโอ เพื่อฝึก การวิเคราะห์ และกระตุ้นความอยากรู้ของนักเรียน					
23. สื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด					
24. การนำสื่อ/นวัตกรรมที่สวยงาม แปลกใหม่ แลทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ชัดเจน มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้					
25. ใช้สื่อ / นวัตกรรม ที่หาได้ง่าย ประหยัด สอดคล้องกับกิจกรรมและปลอดภัย สะดวกต่อการใช้งาน และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
26. ใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
27. ใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้และช่วยให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด					
ทักษะการปฏิบัติการเป็นครูผู้ช่วยสอน					

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
28. ใช้วิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาการสอน เช่น การพูดเกริ่นนำ ให้ดู วีดิโอ การใช้เพลง นิทาน เกม ฯลฯ					
29. แจกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบ					
30. ทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านมาเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาใหม่					
31. ชี้แจง แนะนำ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการประเมิน เกณฑ์การประเมิน ผลการเรียนรู้					
32. ใช้วิธีการที่หลากหลาย กระตุ้นนักเรียนให้มีความอยากรู้ ในขณะจัดการเรียนการสอน เช่น ใช้คำถาม กิจกรรม หรือยกตัวอย่าง ฯลฯ					
33. แนะนำวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน เช่น วิธีการค้นคว้าจากเอกสาร วิธีการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ วิธีการสัมภาษณ์ผู้รู้ วิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การทดลอง การสำรวจ ฯลฯ					
34. มอบหมายงานที่กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง					
35. ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การทำงานกลุ่ม การประมวลความรู้จากแผนผัง ความคิด การแสดงบทบาทสมมติฯ การฝึกพูดหน้าชั้นเรียน เป็นต้น					
36. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ฯลฯ					
37. ดูแล ควบคุมการอภิปรายกลุ่มหรือการร่วมแสดงความคิดเห็น โดยการให้คำแนะนำความเป็นประชาธิปไตยนักเรียน ในการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
38. ให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือให้แนวทางการค้นคว้าแก่นักเรียนที่มีข้อสงสัย / มีปัญหาการเรียนรู้					

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
39. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน หรือแหล่งเรียนรู้ให้มีความปลอดภัยในขณะจัดการเรียนรู้					
40. ประยุกต์ใช้จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ					
41. มีบุคลิกที่ร่าเริง ยิ้มแย้ม แจ่มใส ใช้วาจา ท่าทางที่ทำให้ นักเรียนมีความสุขในการเรียน					
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้					
42. รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน					
43. วิเคราะห์ หาสาเหตุที่สำคัญ ที่จะส่งผลกระทบต่อ การจัดการเรียนรู้					
44. สร้าง หรือเลือกใช้นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการ แก้ปัญหาได้สอดคล้องกับสาเหตุของปัญหา					
45. ออกแบบการดำเนินงานวิจัยอย่างชัดเจนและ สามารถปฏิบัติได้					
46. สะท้อนผลการดำเนินงานวิจัยในแต่ละขั้นตอน					
47. เผยแพร่รายงานการวิจัยได้ ครบถ้วนตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้					
สมรรถนะด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน					
48. ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
49. เข้าร่วมเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน					
50. ศึกษา เรียนรู้องค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนด้าน วัฒนธรรมของชุมชนและภูมิปัญญาในท้องถิ่น					
51. ปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเหมาะสม					
52. เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น					

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
สมรรถนะด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู					
จรรยาบรรณต่อตนเอง					
53. รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู					
54. มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ					
55. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์					
56. มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบและสามารถนำไปปฏิบัติได้ให้เสร็จทันเวลาสามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง					
57. สามารถสร้างสรรค์ผลงาน/นวัตกรรมการสอน/ สื่อการสอน ที่แปลกใหม่ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น					
58. มีวิจรรย์ญาณในการวิเคราะห์สารสนเทศที่น่าเชื่อถือเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานครู					
59. สังเคราะห์ความรู้เพื่อจัดทำโครงการพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน/การปฏิบัติงาน					
จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ					
60. ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู					
61. เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ					
จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ					
62. รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า					
63. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ					

ประเด็นการประเมินตามตัวชี้วัดสมรรถนะ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
64. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ					
65. ไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ					
66. ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ					
จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
67. ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม					
68. สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ					
จรรยาบรรณต่อสังคม					
69. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ					
70. ปฏิบัติตนตามกฎหมายระเบียบของสังคมภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเคร่งครัด					

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ รธ ๐๘๐๗/ว๘

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

๑๓๐ หมู่ ๑๑ ต.ท่าเรือ อ.เมือง

จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวปาริชาติ แซ่เบ้ ตำแหน่งอาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม กำลังดำเนินการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการนี้ เพื่อให้การทำวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิวพงศ์ กิ่งสกุล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

โทร. (๐๗๕) ๔๔-๖๑๕๔

E-mail berd@cdans.bpi.ac.th

ที่ รธ ๐๘๐๗/ว๘

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

๑๓๐ หมู่ ๑๑ ต.ท่าเรือ อ.เมือง

จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวปาริชาติ แซ่เบ้ ตำแหน่งอาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม กำลังดำเนินการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต 4 ปี ส่วนภูมิภาคภาคใต้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการนี้ นางสาวปาริชาติ แซ่เบ้ มีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบุคลากรในหน่วยงานของท่านซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการตอบแบบประเมินการวิจัย และเพื่อให้การทำวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นางสาวปาริชาติ แซ่เบ้ เข้าทำการเก็บข้อมูลการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิวพงศ์ กิ่งสกุล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

โทร. (๐๗๕) ๔๔-๖๑๕๕

E-mail berd@cdans.bpi.ac.th

ชื่อสถานศึกษาในการปฏิบัติประสบการณ์วิชาชีพครู

วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

ลำดับ	ชื่อหน่วยฝึก	ชื่อวิทยาลัย
๑	โรงเรียนงหราพิชากร	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒	โรงเรียนเขาชัยสน	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๓	โรงเรียนควนขนุน	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๔	โรงเรียนตะโหมด	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๕	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ พัทลุง	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๖	โรงเรียนเทศบาล ๑ (เอ็งเสียงสามัคคี)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๗	โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดภูผาภิมุข)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๘	โรงเรียนเทศบาล ๓ วัดนิโครธาราม	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๙	โรงเรียนเทศบาล ๔ (คลองเรียน)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๐	โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดหาดใหญ่)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๑	โรงเรียนเทศบาล ๖ (วัดตันตยาภิรม)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๒	โรงเรียนเทศบาล ๖ (อนุบาลในฝัน)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๓	โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๔	โรงเรียนเทศบาลวัดนางลาด	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๕	โรงเรียนบ้านควนขนุน	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๖	โรงเรียนบ้านท่าแค (วันครู ๒๕๐๐)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๗	โรงเรียนบ้านระโนด (ธัญเจริญ)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๘	โรงเรียนประภัสสรรังสิต	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๑๙	โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๐	โรงเรียนพัทลุง	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๑	โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ๒ สงขลา (อ.รัตภูมิ)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๒	โรงเรียนระโนดวิทยา	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๓	โรงเรียนวัดควนวิเศษ	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๔	โรงเรียนวัดโคกชะงาย (ติสสโรอานวย)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๕	โรงเรียนวัดวิหารเบิก	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๖	โรงเรียนวิเชียรมาตุ	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๗	โรงเรียนสตรีพัทลุง	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๘	โรงเรียนสะเดา “ขรรค์ชัย กัมพลานนท์อนุสรณ์” (อ.สะเดา)	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๒๙	โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

ลำดับ	ชื่อหน่วยฝึก	ชื่อวิทยาลัย
๓๐	โรงเรียนห่านโพธิ์พิทยาคม	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๓๑	โรงเรียนอนุบาลควนขนุน	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๓๒	โรงเรียนอนุบาลพัทลุง	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๓๓	โรงเรียนอนุบาลเมือง	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๓๔	โรงเรียนอุบลรัตน์ ราชภัฏวราชนาฏศิลป์พัทลุง	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๓๕	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
๓๖	อุทิตกิจจาธร	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

ลำดับ	ชื่อหน่วยฝึก	ชื่อวิทยาลัย
๑	โรงเรียนกัลยาณิศรศรีธรรมราช	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒	โรงเรียนคลองท่อมราชภัฏรังสรรค์	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓	โรงเรียนฉวางรัชดาภิเษก	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๔	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ นครศรีธรรมราช	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๕	โรงเรียนชะอวด	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๖	โรงเรียนเชียรใหญ่	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๗	โรงเรียนท่านครุฑาณวโรภาสอุทิศ	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๘	โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๙	โรงเรียนทุ่งสง	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๐	โรงเรียนเทศบาลวัดท่าโพธิ์	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๑	โรงเรียนเทศบาลวัดท่าโคตร	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๒	โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงค์	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๓	โรงเรียนเทศบาลวัดเสมาเมือง	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๔	โรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๕	โรงเรียนนานาชาติเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๖	โรงเรียนบ้านหวดทอง	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๗	โรงเรียนบ้านบางรูป	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๘	โรงเรียนบ้านสำนักใหม่	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๑๙	โรงเรียนบ้านหนองใหญ่	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๐	โรงเรียนบ้านห้วยหาร	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๑	โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

ลำดับ	ชื่อหน่วยฝึก	ชื่อวิทยาลัย
๒๒	โรงเรียนมัธยมยานากาวา	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๓	โรงเรียนโยธินบำรุง	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๔	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๕	โรงเรียนวัดท่ายาง	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๖	โรงเรียนวัดพระมหาธาตุ	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๗	โรงเรียนวัดเพ็ญประดิษฐาราม	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๘	โรงเรียนวัดสระไคร	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๒๙	โรงเรียนวัดสระเพลง	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๐	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๑	โรงเรียนเวียงสระ	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๒	โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๓	โรงเรียนสตรีทุ่งสง	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๔	โรงเรียนสวนศรีวิทยา	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๕	โรงเรียนสาธิตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ (บ้านท่าเรือมิตรภาพที่๓๐)	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๖	โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๗	โรงเรียนอนุบาลจังหวัดนครศรีธรรมราช "ณ นคร อุทิศ"	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๘	โรงเรียนอนุบาลบ้านคุณหนู	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
๓๙	โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวปาริชาติ แซ่เบ๊
วัน เดือน ปีเกิด	17 กรกฎาคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	124 ซอย 4 ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2551	หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ.2559	หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

